

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 95

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

28 aprilie 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 95/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 82, 14.4.2007	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 95/02	Cauza C-95/04 P: Hotărârea Curții (camera a treia) din 15 martie 2007 — British Airways plc/Comisia Comunităților Europene, Virgin Atlantic Airways Ltd (Recurs — Abuz de poziție dominantă — Companie aeriană — Acorduri încheiate cu agențiile de voiaj — Prime legate de creșterea vânzărilor de bilete emise de această companie în decursul unei perioade determinate în raport cu o perioadă de referință — Prime acordate nu numai pentru biletele vândute după atingerea obiectivului de vânzări, ci pentru toate biletele vândute în decursul perioadei luate în considerare)	2
2007/C 95/03	Cauza C-292/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 6 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Finanzgericht Köln-Germania) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler/Finanzamt Bonn-Innenstadt (Impozit pe venit — Credit fiscal pentru dividendele plătite de societăți rezidente — Articolele 56 CE și 58 CE — Limitarea în timp a efectelor hotărârii)	2

RO

2007/C 95/04	Cauze conexate C-338/04, C-359/04 și C-360/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 6 martie 2007 (cereri având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introduse de Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo — Italia) — procese penale împotriva lui Massimiliano Placania (C-338/04), Christian Palazzese (C-359/04), Angelo Sorricchio (C-360/04) („Libertatea de stabilire — Libertatea de a presta servicii — Interpretarea articolelor 43 CE și 49 CE — Jocuri de noroc — Colecțarea de pariuri sportive — Cerința unei concesiuni — Excluderea operatorilor constituiți sub anumite forme de societăți de capitaluri — Cerința unei autorizații a poliției — Sancțiuni penale”) 3	3
2007/C 95/05	Cauza C-354/04 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 februarie 2007 — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olanó Olanó, Julen Zelarain Errasti/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Spaniei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Recurs — Uniunea Europeană — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Pozițiile comune 2001/931/PESC, 2002/340/PESC și 2002/462/PESC — Măsuri privind persoanele, grupurile și entitățile implicate în acte de terorism — Acțiune în despăgubire — Competența Curții de Justiție) 4	4
2007/C 95/06	Cauza C-355/04 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 februarie 2007 — Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Spaniei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Recurs — Uniunea Europeană — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Pozițiile comune 2001/931/PESC, 2002/340/PESC și 2002/462/PESC — Măsuri privind persoanele, grupurile și entitățile implicate în acte de terorism — Competența Curții de Justiție) 4	4
2007/C 95/07	Cauza C-524/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 13 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit) — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue (Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Dobânzi aferente împrumuturilor plătite unei societăți afiliate rezidente într-un alt stat membru sau într-un stat terț — Calificarea dobânzilor drept profituri distribuite — Coerența sistemului fiscal — Evaziune fiscală) 5	5
2007/C 95/08	Cauza C-29/05 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 martie 2007 — Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)/Kaul GmbH, Bayer AG („Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Prezentarea faptelor și a probelor noi în susținerea recursului introdus în fața camerei de recurs a OAPI”) 6	6
2007/C 95/09	Cauza C-34/05: Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 1 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Regimuri de ajutor comunitar — Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 — Sectorul cărnii de vită și mânzat — Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 — Suprafață furajeră disponibilă — Noțiune — Primă specială — Condiții de acordare — Parcelă temporar inundată în timpul perioadei în cauză) 6	6
2007/C 95/10	Cauza C-35/05: Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 15 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH/Ministero delle Finanze (A opta directivă TVA — Articolele 2 și 5 — Persoane plătitoare de impozit care nu sunt stabilite pe teritoriul țării — Taxă plătită fără să fie datorată — Modalități de restituire) 7	7
2007/C 95/11	Cauza C-54/05: Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 15 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Importul unui vehicul înmatriculat în alt stat membru — Obligația de a obține un permis de transfer) 7	7

2007/C 95/12	Cauza C-176/05: Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 1 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — KVZ retec GmbH/Republica Austria (Deșeuri — Regulamentul (CEE) nr. 259/93 — Supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri — Făinuri animale) 8	8
2007/C 95/13	Cauza C-289/05: Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Rovaniemen Hallinto-oikeus — Finlanda) — Länsstyrelsen i Norrbottens län/Lapin liitto (Regulamentul (CE) nr. 1685/2000 — Anexă — Punctul 1.8 din regula nr. 1 — Fonduri Structurale — Eligibilitatea cheltuielilor — Luarea în considerare a cheltuielilor generale) 8	8
2007/C 95/14	Cauza C-391/05: Hotărârea Curții (camera a patra) din data de 1 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Jan de Nul NV/Hauptzollamt Oldenburg (Accize — Scutirea de taxa pe uleiurile minerale — Directiva 92/81/CEE — Noțiunea de „navigație în apele comunitare”) 9	9
2007/C 95/15	Cauza C-432/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 13 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd/Justitiekanslern („Principiul protecției jurisdicționale — Legislație națională care nu prevede o acțiune de sine stătătoare pentru a contesta conformitatea unei prevederi interne cu dreptul comunitar — Autonomie procedurală — Principiile echivalenței și efectivității — Protecție provizorie”) 9	9
2007/C 95/16	Cauza C-441/05: Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour administrative d’appel de Douai — Franța) — Société Roquette Frères/Ministre de l’Agriculture, de l’Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité (Organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului — Isoglucoză — Stabilirea cantităților de bază folosite pentru alocarea cotelor de producție — Isoglucoză produsă ca produs intermediar — Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 — Articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 — Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2000 — Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1260/2001 — Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1745/2002 — Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1739/2003 — Nelegalitatea unui act comunitar invocată în fața judecătorului național — Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare pentru aprecierea validității — Admisibilitate — Condiții — Inadmisibilitatea unei acțiuni în anularea actului comunitar) 10	10
2007/C 95/17	Cauzele conexe C-447/05 și C-448/05: Hotărârea Curții (camera a patra) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Cour d’appel de Paris — Franța) — Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05)/Administration des douanes et droits indirects (Codul Vamal Comunitar — Măsuri de aplicare — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Anexa 11 — Originea nepreferențială a mărfurilor — Receptoare de televiziune — Noțiunea de transformare sau de prelucrare substanțială — Criteriul valorii adăugate — Validitate) 11	11
2007/C 95/18	Cauza C-44/06: Hotărârea Curții (camera a cincea) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht des Landes Brandenburg — Germania) — Gerlach und Co. mbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Uniunea vamală — Tranzit comunitar — Dovada regularității operațiunii de tranzit sau a locului infracțiunii — Termenul de trei luni — Acordarea termenului după decizia de recuperare a drepturilor de import) 11	11
2007/C 95/19	Cauza C-45/06: Hotărârea Curții (camera a cincea) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de către Finanzgericht des Landes Brandenburg — Germania) — Campina GmbH & Co., fostă TUFFI Campina emzett GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder) („Lapte și produse lactate — Prelevare suplimentară — Depășirea minimă a termenului de comunicare a extrasului deconturilor — Sancțiune pecuniară — Regulamentul (CEE) nr. 536/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1001/98 — Articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf — Regulamentul (CE) nr. 1392/2001 — Articolul 5 alineatul (3) — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 2 alineatul (2) a doua teză — Principiul aplicării retroactive a pedepsei mai puțin severe”) 12	12

2007/C 95/20	Cauza C-139/06: Hotărârea Curții (camera a șasea) din data de 1 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 2002/96/CE și 2003/108/CE — Deșeuri — Echipamente electrice și electronice)	12
2007/C 95/21	Cauza C-160/06: Hotărârea Curții (camera a șaptea) din data de 8 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/51/CE — Drepturile societăților — Conturile anuale ale unor forme de societăți — Netranspunerea în termenul stabilit)	13
2007/C 95/22	Cauza C-171/06 P: Hotărârea Curții (camera a șaptea) din data de 15 martie 2007 — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve Diş Ticaret AŞ/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marcă figurativă — Opoziția titularului unei mărci naționale anterioare — Risc de confuzie)	13
2007/C 95/23	Cauza C-203/06: Hotărârea Curții (camera a șasea) din data de 18 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/16/CEE — Medici — Recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri — Netranspunerea în termenul prescris)	14
2007/C 95/24	Cauza C-327/06: Hotărârea Curții (camera a opta) din data de 1 martie 2007 — Comisia/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/14/CE — Stabilirea unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Netranspunerea în termenul stabilit)	14
2007/C 95/25	Cauza C-406/06: Ordonanța Curții (camera a șasea) din data de 8 februarie 2007 — Landtag Schleswig-Holstein/Comisia Comunităților Europene (Acțiune în anulare — Necompetență vădită a Curții — Trimitere la Tribunalul de Primă Instanță)	15
2007/C 95/26	Cauza C-17/07 P: Recurs introdus la data de 22 ianuarie 2007 de către Wineke Neirinck împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) pronunțate la data de 14 noiembrie 2006 în cauza T-494/04, Neirinck/Comisie	15
2007/C 95/27	Cauza C-49/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Dioikitiko Efeteio Athinon (Grecia) la data de 5 februarie 2007 — Motosikletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D. (MOT.O.E)/Statul grec	16
2007/C 95/28	Cauza C-52/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Marknadsdomstolen (Suedia) la data de 6 februarie 2007 — Kanal 5 Ltd și TV 4 AB/Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)	17
2007/C 95/29	Cauza C-55/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Bozen (Italia) la data de 1 februarie 2007 — Othmar Michaeler și Subito GmbH/Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (actualmente Amt für sozialen Arbeitsschutz) și Autonome Provinz Bozen	17
2007/C 95/30	Cauza C-56/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Bozen (Italia) la data de 1 februarie 2007 — Ruth Volgger, Othmar Michaeler și Subito GmbH/Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (actualmente Amt für sozialen Arbeitsschutz) și Autonome Provinz Bozen	18
2007/C 95/31	Cauza C-57/07: Acțiune introdusă la data de 7 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	18
2007/C 95/32	Cauza C-61/07: Acțiune introdusă la data de 8 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	18

2007/C 95/33	Cauza C-67/07: Acțiune introdusă la data de 9 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Republica Franceză	19
2007/C 95/34	Cauza C-73/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus la data de 12 februarie 2007 — Tietosuojavaltuutettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy	19
2007/C 95/35	Cauza C-75/07: Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Republica Franceză	20
2007/C 95/36	Cauza C-76/07: Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Marele Ducat al Luxemburgului	20
2007/C 95/37	Cauza C-84/07: Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Republica Elenă	21
2007/C 95/38	Cauza C-85/07: Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisie/Republica Italiană	21
2007/C 95/39	Cauza C-88/07: Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Regatul Spaniei	22
2007/C 95/40	Cauza C-89/07: Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Republica Franceză	23
2007/C 95/41	Cauza C-90/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Regatul Belgiei	23
2007/C 95/42	Cauza C-92/07: Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Regatul Țărilor de Jos	23
2007/C 95/43	Cauza C-93/07: Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Regatul Belgiei	24
2007/C 95/44	Cauza C-97/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la data de 20 februarie 2007 — Doña Rosa Méndez López/ Instituto Nacional de Empleo (INEM) și Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)	24
2007/C 95/45	Cauza C-98/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la data de 21 februarie 2007 — Nordania Finans A/S și BG Factoring A/S/Skatteministeriet	25
2007/C 95/46	Cauza C-101/07 P: Recurs introdus la 21 februarie 2007 de către Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) pronunțată la 13 decembrie 2006 în cauzele conexe T-217/03 și T-245/03, FNCBV și alții/Comisie	25
2007/C 95/47	Cauza C-105/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la data de 22 februarie 2007 — N. V. Lammers & Van Cleeff/ Statul belgian	26
2007/C 95/48	Cauza C-106/07: Acțiune introdusă la data de 22 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Republica Franceză	26
2007/C 95/49	Cauza C-107/07 P: Recurs introdus la data de 13 februarie 2007 de către Friedrich Weber împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua), din data de 11 decembrie 2007 în cauza T-290/05, Friedrich Weber/Comisia Comunităților Europene	26

2007/C 95/50	Cauza C-109/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Prud'homie de pêche de Martigues (Franța) la data de 20 februarie 2007 — Jonathan Pilato/Jean-Claude Bourgault	27
2007/C 95/51	Cauza C-110/07 P: Recurs introdus la 27 februarie 2007 de către Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) și Jeunes agriculteurs (JA) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) pronunțată la 13 decembrie 2006 în cauzele conexe T-217/03 și T-245/03, FNCBV și alții/Comisie	28
2007/C 95/52	Cauza C-111/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spania) la data de 28 februarie 2007 — José Manuel Blanco Pérez și María del Pilar Chao Gómez/Principado de Asturia	28
2007/C 95/53	Cauza C-114/07: Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă	29
2007/C 95/54	Cauza C-115/07: Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă	29
2007/C 95/55	Cauza C-116/07: Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă	29
2007/C 95/56	Cauza C-117/07: Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă	30
2007/C 95/57	Cauza C-118/07: Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda	30
2007/C 95/58	Cauza C-120/07: Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	31
2007/C 95/59	Cauza C-121/07: Acțiune introdusă la data de 28 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	31
2007/C 95/60	Cauza C-122/07 P: Recurs introdus la data de 28 februarie 2007 de către Eurostrategies SPRL împotriva ordonanței Tribunalului de primă instanță (camera a patra) pronunțate la 1 decembrie 2006 în cauza T-203/06, Eurostrategies sprl/Comisia Comunităților Europene	32
2007/C 95/61	Cauza C-123/07: Acțiune introdusă la data de 28 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	32
2007/C 95/62	Cauza C-124/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la data de 2 martie 2007 — J.C.M. Beheer BV/Staatssecretaris van Financiën	33
2007/C 95/63	Cauza C-134/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Rejonowy w Jaworznie (Republica Polonă) la data de 7 martie 2007 — Piotr Kawala/Gmina Miasta Jaworzna	33
2007/C 95/64	Cauza C-145/07: Acțiune introdusă la data de 13 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei	33
2007/C 95/65	Cauza C-146/07: Acțiune introdusă la data de 13 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei	34

2007/C 95/66	Cauza C-147/07: Acțiune introdusă la data de 13 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	34
2007/C 95/67	Cauza C-148/07: Acțiune introdusă la data de 14 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară	34
2007/C 95/68	Cauza C-71/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	35
2007/C 95/69	Cauza C-124/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	35
2007/C 95/70	Cauza C-282/06: Ordonanța președintelui Curții din data de 26 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský soud v Praze — Republica Cehă) — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA)/Miloslav Lev	35

Tribunalul de Primă Instanță

2007/C 95/71	Cauza T-215/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 martie 2007 — SIGLA/OAPI — Elleni Holding (VIPS) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă verbală comunitară VIPS — Marcă verbală națională anterioară VIPS — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 74 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Principiul disponibilității — Dreptul la apărare“)	36
2007/C 95/72	Cauza T-402/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 15 martie 2007 — Katalagarianakis/Comisie („Funcționari — Numire — Revizuirea încadrării în grad și în treaptă — Aplicare a jurisprudenței Curții — Articolul 5, articolul 31 alineatul (2), articolul 32 al doilea paragraf, articolele 45 și 62 din Statutul funcționarilor“)	36
2007/C 95/73	Cauza T-430/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 15 martie 2007 — Dascalu/Comisie („Funcționari — Numire — Revizuirea încadrării în grad și în treaptă — Aplicarea jurisprudenței Curții — Articolul 5, articolul 31 alineatul (2), articolul 32 al doilea paragraf, articolele 45 și 62 din Statutul funcționarilor“)	37
2007/C 95/74	Cauza T-107/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 14 martie 2007 — Aluminium Silicon Mill Products/Consiliu („Acțiune în anulare — Dumping — Importuri de siliciu originar din Rusia — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate“)	37
2007/C 95/75	Cauza T-110/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 martie 2007 — Sequeira Wandschneider/Comisie („Funcționari — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune în anulare — Motivare — Aprecierea meritelor — Elemente de probă — Acțiune în despăgubiri“)	38
2007/C 95/76	Cauza T-339/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 martie 2007 — France Télécom/Comisie („Concurență — Decizie prin care s-a dispus o inspecție — Cooperare loială cu instanțele naționale — Cooperare loială cu autoritățile naționale de concurență — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Comunicarea Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență — Motivare — Proporționalitate“)	38
2007/C 95/77	Cauza T-340/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 martie 2007 — France Télécom/Comisie („Concurență — Decizie de dispunere a unei inspecții — Cooperare loială cu instanțele naționale — Cooperare loială cu autoritățile de concurență ale statelor membre — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Motivare — Proporționalitate — Motiv nou — Inadmisibilitate“)	39

2007/C 95/78	Cauza T-230/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 martie 2007 — Golf USA/OAPI (GOLF USA) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GOLF USA — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Absența caracterului distinctiv“) 39	39
2007/C 95/79	Cauza T-322/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 22 martie 2007 — Brinkmann/OAPI — Terra Networks (Terranus) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale «Terranus» — Marcă comunitară și națională figurativă anterioară «terra» — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Asemănarea produselor și semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94“) 39	39
2007/C 95/80	Cauza T-364/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 22 martie 2007 — Saint-Gobain Pam/OAPI — Propamsa (PAM PLUVIAL) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale «PAM PLUVIAL» — Mărci naționale figurative anterioare «PAM» — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Dovada utilizării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 40/94“) 40	40
2007/C 95/81	Cauza T-455/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 5 martie 2007 — Beyatli și Candan/Comisie („Funcționari — Concurs general — Anunț de concurs — Termene — Reclamație — Inadmisibilitate“) 40	40
2007/C 95/82	Cauza T-44/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 27 februarie 2007 — SP Entertainment Development/Comisie („Ajutor de stat — Acte ce pot fi atacate — Inadmisibilitate“) 40	40
2007/C 95/83	Cauza T-91/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 5 februarie 2007 — Sınara Handel/Consiliu și Comisie („Incidente de procedură — Excepție de inadmisibilitate — Acțiune în despăgubiri — Câștig nerealizat — Cerere de rambursare a taxelor antidumping — Necompetență“) 41	41
2007/C 95/84	Cauza T-205/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Comisie („Acțiune în anulare — Clauză compromisorie — Programul eContent — Rezilierea unui contract — Rambursare — Inadmisibilitate“) 41	41
2007/C 95/85	Cauza T-310/06 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 16 februarie 2007 — Ungaria/Comisie („Procedură de urgență — Cerere având ca obiect suspendarea executării — Agricultură — Organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor — Preluarea porumbului de către agențiile de intervenție — Regulamentul (CE) nr. 1572/2006 — Lipsa urgenței“) 42	42
2007/C 95/86	Cauzele T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R și T-313/06 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 1 martie 2007 — FMC Chemical și alții/EFSA („Procedură de aplicare a măsurilor provizorii — Cerere de suspendare a executării — Directiva 91/414/CEE — Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară — Inadmisibilitate“) 42	42
2007/C 95/87	Cauza T-383/06 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Icuna.Com/Parlamentul European („Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa necesității de a se pronunța“) 42	42
2007/C 95/88	Cauza T-397/06 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 1 martie 2007 — Dow AgroSciences/AESA („Procedură de urgență — Cerere având ca obiect suspendarea executării — Directiva 91/414/CEE — Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor — Inadmisibilitate“) 43	43

2007/C 95/89	Cauza T-416/06 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Sumitomo Chemical Agro Europe/Comisie („Aplicarea măsurilor provizorii — Cerere de suspendare a executării — Directiva 91/414/CEE — Lipsa urgenței”) 43	43
2007/C 95/90	Cauza T-49/07: Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Fahas/Consiliu 43	43
2007/C 95/91	Cauza T-50/07: Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — Republica Portugheză/Comisie 44	44
2007/C 95/92	Cauza T-51/07: Acțiune introdusă la data de 22 februarie 2007 — Agrar-Invest-Tatschl/Comisie 45	45
2007/C 95/93	Cauza T-53/07: Acțiune introdusă la data de 19 februarie 2007 — Trade-Stomil/Comisie 45	45
2007/C 95/94	Cauza T-56/07 P: Recurs introdus la data de 23 februarie 2007 de către Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii pronunțate la data de 14 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-122/05, Economidis/Comisie 46	46
2007/C 95/95	Cauza T-57/07: Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — E.ON Ruhrgas și E.ON Földgáz Trade/Comisie 47	47
2007/C 95/96	Cauza T-58/07: Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — BYK-Chemie GmbH/OAPI — (Substance for Success) 48	48
2007/C 95/97	Cauza T-59/07: Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Polimeri Europa/Comisie 48	48
2007/C 95/98	Cauza T-60/07: Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — Spania/Comisie 49	49
2007/C 95/99	Cauza T-61/07: Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — Italia/Comisie 49	49
2007/C 95/100	Cauza T-62/07 P: Recurs introdus la data de 28 februarie 2007 de către Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii pronunțate la data de 13 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho/Comisie 50	50
2007/C 95/101	Cauza T-63/07: Acțiune introdusă la data de 1 martie 2007 — Mühlens/OAPI — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA) 50	50
2007/C 95/102	Cauza T-64/07: Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI — („350”) 51	51
2007/C 95/103	Cauza T-65/07: Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI — („250”) 51	51
2007/C 95/104	Cauza T-66/07: Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI — („150”) 52	52
2007/C 95/105	Cauza T-67/07: Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Ford Motor/OAPI 52	52
2007/C 95/106	Cauza T-70/07: Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — Cantieri Navali Termoli/Comisie 52	52
2007/C 95/107	Cauza T-71/07: Acțiune introdusă la data de 9 martie 2007 — Icuna.Com/Parlamentul European 53	53
2007/C 95/108	Cauza T-74/07: Acțiune introdusă la data de 12 martie 2007 — Republica Federală Germania/Comisie 54	54

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2007/C 95/109	Cauza T-78/07: Acțiune introdusă la data de 8 martie 2007 — IXI Mobile/OAPI — Klein (IXI)	54
2007/C 95/110	Cauza T-79/07: Acțiune introdusă la data de 9 martie 2007 — SHS Polar Sistemas Informáticos/OAPI — Polaris Software Lab (POLARIS)	55
2007/C 95/111	Cauza T-80/07: Acțiune introdusă la data de 15 martie 2007 — JanSport Apparel/OAPI (BUILT TO RESIST)	55
2007/C 95/112	Cauza T-198/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme și alții/Comisie	56
Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene		
2007/C 95/113	Cauza F-111/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din data de 15 martie 2007 — Sanchez Ferriz/Comisie (Funcționari — Evaluare — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2001-2002)	57
2007/C 95/114	Cauza F-1/07 R: Ordonanța președintelui Tribunalului Funcției Publice din data de 13 martie 2007 — Chassagne/Comisie (Măsurile provizorii — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Absență)	57
2007/C 95/115	Cauza F-12/07: Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — O'Connor/Comisie	57
2007/C 95/116	Cauza F-15/07: Acțiune introdusă în data de 27 februarie 2007 — K/Parlament	58
2007/C 95/117	Cauza F-19/07: Acțiune introdusă la data de 5 martie 2007 — Kerelov/Comisie	58
2007/C 95/118	Cauza F-22/07: Acțiune introdusă în data de 16 martie 2007 — Lafili/Comisie	59
2007/C 95/119	Cauza F-58/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 15 martie 2007 — Simon/Curtea de Justiție și Comisia	60
2007/C 95/120	Cauza F-100/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 15 martie 2007 — Simon/Curtea de Justiție și Comisia	60

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 95/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 82, 14.4.2007

Publicații anterioare

JO C 69, 24.3.2007

JO C 56, 10.3.2007

JO C 42, 24.2.2007

JO C 20, 27.1.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (camera a treia) din 15 martie 2007 — British Airways plc/Comisia Comunităților Europene, Virgin Atlantic Airways Ltd

(Cauza C-95/04 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Abuz de poziție dominantă — Companie aeriană — Acorduri încheiate cu agențiile de voiaj — Prime legate de creșterea vânzărilor de bilete emise de această companie în decursul unei perioade determinate în raport cu o perioadă de referință — Prime acordate nu numai pentru biletele vândute după atingerea obiectivului de vânzări, ci pentru toate biletele vândute în decursul perioadei luate în considerare)

(2007/C 95/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Airways plc (reprezențanți: R. Subiotto, solictor, R. O'Donoghue, barrister, W. Wood, QC)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: P. Oliver, A. Nijenhuis și M. Wilderspin, agenți), Virgin Atlantic Airways Ltd (reprezențanți: J. Scott, solictor, C. West, barrister, și N. Green, QC)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) din 17 decembrie 2003, British Airways/Comisie (T-219/99), prin care s-a respins ca neîntemeiată o cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 14 iulie 1999 privind o procedură de aplicare a articolului 82 din Tratat (IV/D-2/34.780 — Virgin/British Airways) privind acordurile încheiate între British Airways și agențiile de voiaj pentru stabilirea unor sisteme de comision și alte avantaje legate de creșterea volumului de vânzări de bilete ale companiei aeriene menționate

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă British Airways la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 6 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Finanzgericht Köln-Germania) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler/Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Cauza C-292/04) ⁽¹⁾

(Impozit pe venit — Credit fiscal pentru dividendele plătite de societăți rezidente — Articolele 56 CE și 58 CE — Limitarea în timp a efectelor hotărârii)

(2007/C 95/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Pârâtă: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Köln — Interpretarea articolelor 56 CE și 58 CE — Regimul impozitului pe venit care prevede un „credit fiscal” pentru dividendele distribuite de către societățile naționale, cu excluderea dividendelor distribuite de către societățile care își au sediul într-un alt stat membru

Dispozitivul

Articolele 56 CE și 58 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații fiscale în temeiul căreia, cu ocazia distribuirii de dividende de către o societate de capitaluri, un acționar supus la plata impozitului cu titlu principal într-un stat membru beneficiază de un credit fiscal, calculat în funcție de cota de impozitare a profiturilor distribuite în cadrul impozitului pe profit, atunci când societatea care distribuie dividendele își are sediul în același stat membru, dar nu și atunci când acea societate este stabilită într-un alt stat membru.

(¹) JO C 228, 11.9.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 6 martie 2007 (cereri având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introduse de Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo — Italia) — procese penale împotriva lui Massimiliano Placanica (C-338/04), Christian Palazzese (C-359/04), Angelo Sorricchio (C-360/04)

(Cauze conexe C-338/04, C-359/04 și C-360/04) (¹)

(„Libertatea de stabilire — Libertatea de a presta servicii — Interpretarea articolelor 43 CE și 49 CE — Jocuri de noroc — Colectare de pariuri sportive — Cerința unei concesiuni — Excluderea operatorilor constituiți sub anumite forme de societăți de capitaluri — Cerința unei autorizații a poliției — Sancțiuni penale“)

(2007/C 95/04)

Limba de procedură: italiana

Instanțele de trimitere

Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo

Părțile din procesele penale principale

Massimiliano Placanica (C-338/04), Christian Palazzese (C-359/04), Angelo Sorricchio (C-360/04).

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Tribunale di Larino — Interpretarea articolelor 43 și urm. și 49 CE și a hotărârii Curții pronunțate în cauza C-243/01, Gambelli și alții — Lege națională care sancționează promovarea și colectarea de pariuri cu privire la diverse evenimente și în special a pariurilor sportive — Colectare de pariuri pe cale telematică de către un operator fără licență în contul unei societăți care operează pe bază de autorizație într-un alt stat membru

Dispozitivul

- 1) O reglementare națională care interzice exercitarea activităților de colectare, acceptare, înregistrare și transmitere a propunerilor de pariuri, în special pariuri sportive, în lipsa unei concesiuni sau a autorizației poliției eliberate de statul membru vizat constituie o restricție la libertatea de stabilire, precum și la libertatea de a presta servicii, prevăzute respectiv la articolele 43 CE și 49 CE.
- 2) Este de competența instanțelor de trimitere să verifice dacă, în măsura în care limitează numărul de operatori care acționează în sectorul jocurilor de noroc, reglementarea națională răspunde cu adevărat obiectivului de prevenire a exploatării activităților din acest sector în scopuri criminale sau frauduloase.
- 3) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, cum este cea din acțiunile principale, care exclude și, mai mult, continuă să excludă din sectorul jocurilor de noroc operatorii constituiți sub formă de societăți de capitaluri ale căror acțiuni sunt cotate pe piețele reglementate.
- 4) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, cum este cea în cauză în litigiile principale, care impune o sancțiune penală unor persoane cum sunt inculpații din acțiunile principale pentru exercitarea unei activități organizate de colectare de pariuri, în lipsa unei concesiuni sau a unei autorizații a poliției cerute de legislația națională, atunci când aceste persoane nu au putut obține respectivele concesiuni sau autorizații din cauza refuzului acestui stat membru, care încalcă dreptul comunitar, de a li le acorda.

(¹) JO C 273, 6.11.2004.
JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 februarie 2007 — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Spaniei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-354/04 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Uniunea Europeană — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Pozițiile comune 2001/931/PESC, 2002/340/PESC și 2002/462/PESC — Măsuri privind persoanele, grupurile și entitățile implicate în acte de terorism — Acțiune în despăgubire — Competența Curții de Justiție)

(2007/C 95/05)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti (reprezentant: D. Rouget, avocat)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Finnegan și M. Bauer, agenți), Regatul Spaniei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Obiectul

Recurs introdus împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 7 iunie 2004, Gestoras Pro Amnistía și alții/Consiliu (T-333/02), de respingere a acțiunii reclamanților prin care se urmărea repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit de către aceștia ca urmare a înscrierii Gestoras Pro Amnistía pe lista întocmită în temeiul legislației referitoare la lupta împotriva terorismului

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Gestoras Pro Amnistía și pe dnii Olano Olano și Zelarain Errasti la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei își suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 9.10.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 februarie 2007 — Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga/Consiliul Uniunii Europene, Regatul Spaniei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-355/04 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Uniunea Europeană — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Pozițiile comune 2001/931/PESC, 2002/340/PESC și 2002/462/PESC — Măsuri privind persoanele, grupurile și entitățile implicate în acte de terorism — Competența Curții de Justiție)

(2007/C 95/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Segi, Aritz Zubimendi Izaga și Aritza Galarraga (reprezentant: D. Rouget, avocat)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Finnegan și M. Bauer, agenți), Regatul Spaniei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Obiectul

Recurs introdus împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 7 iunie 2004, Segi și alții/Consiliu (T-338/02), de respingere a acțiunii reclamanților prin care se urmărea repararea prejudiciului pretins a fi fost suferit de către aceștia ca urmare a înscrierii Segi pe lista întocmită în temeiul legislației referitoare la lupta împotriva terorismului

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Segi, pe dna Zubimendi Izaga și pe dl Galarraga la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Spaniei își suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 251, 9.10.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 13 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către High Court of Justice (Chancery Division) — Regatul Unit) — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation/Commissioners of Inland Revenue

(Cauza C-524/04) ⁽¹⁾

(Libertatea de stabilire — Libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Dobânzi aferente împrumuturilor plătite unei societăți afiliate rezidente într-un alt stat membru sau într-un stat terț — Calificarea dobânzilor drept profituri distribuite — Coerența sistemului fiscal — Evaziune fiscală)

(2007/C 95/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation

Pârât: Commissioners of Inland Revenue

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (Chancery Division) — Interpretarea articolelor 43 CE, 49 CE și 56 CE — Legislație fiscală națională — Posibilitatea pentru o societate stabilită pe teritoriul național de a deduce, în scopuri fiscale, dobânzile plătite aferente unui împrumut acordat de către o societate-mamă — Situație diferită în funcție de statul în care este stabilită societatea-mamă

Dispozitivul

1) Articolul 43 CE se opune unei legislații a unui stat membru care limitează posibilitatea pentru o societate rezidentă de a deduce, în scopuri fiscale, dobânzile plătite aferente fondurilor împrumutate de la o societate-mamă, direct sau indirect, rezidentă într-un alt stat membru sau de la o societate rezidentă într-un alt stat membru controlată de către o astfel de societate-mamă, fără a supune acestei limitări o societate rezidentă care împrumută fonduri de la o altă societate de asemenea rezidentă, cu excepția cazului în care, pe de o parte, această legislație se bazează pe analiza unor elemente obiective și verificabile care să permită identificarea unui aranjament pur artificial realizat numai în scopuri fiscale, prevăzând posibilitatea pentru contribuabil de a prezenta, dacă este cazul și fără a fi supus unor constrângeri administrative excesive, elemente referitoare la

rațiunile de natură comercială aflate la baza operațiunii în discuție și, pe de altă parte, când existența unui astfel de aranjament este dovedită, respectiva legislație nu consideră aceste dobânzi drept profituri distribuite decât în măsura în care acestea depășesc ceea ce s-ar fi convenit în condiții de concurență deplină.

2) O legislație a unui stat membru de natura celei avute în vedere la prima întrebare nu intră sub incidența articolului 43 CE atunci când aceasta se aplică unei situații în care o societate rezidentă primește un împrumut de la o societate rezidentă într-un alt stat membru sau într-un stat terț, care nu controlează ea însăși societatea debitoare, și când aceste două societăți sunt controlate, direct sau indirect, de către o societate afiliată comună rezidentă într-un stat terț.

3) În lipsa unei reglementări comunitare, este de competența sistemului de drept intern al fiecărui stat membru să desemneze instanțele competente și să reglementeze căile procedurale de acțiune în justiție destinate să asigure ocrotirea drepturilor pe care justițiabilii le au în temeiul dreptului comunitar, inclusiv stabilirea naturii acțiunilor introduse de persoanele lezate la instanțele naționale. Acestea sunt ținute totuși să asigure că justițiabilii dispun de o cale efectivă de atac care să le permită să obțină restituirea impozitului perceput fără temei și a sumelor plătite acestui stat membru sau reținute de către acesta în legătură directă cu acest impozit. În ceea ce privește alte prejudicii pe care le-ar fi suferit o persoană ca urmare a unei încălcări a dreptului comunitar imputabile unui stat membru, acesta din urmă este obligat să repare prejudiciile cauzate particularilor în condițiile enunțate la punctul 51 din hotărârea Brasserie du Pêcheur și Factortame (C-46/93 și C-48/93), fără ca aceasta să excludă ca, în temeiul dreptului național, răspunderea statului să poată fi angajată în condiții mai puțin restrictive.

Când se dovedește că legislația unui stat membru constituie un obstacol în calea libertății de stabilire interzis de articolul 43 CE, instanța de trimitere poate, în vederea stabilirii prejudiciilor care trebuie reparate, să verifice dacă persoanele lezate au dat dovadă de o diligență rezonabilă pentru a evita aceste prejudicii sau pentru a le limita întinderea și, în special, dacă acestea au folosit în timp util toate căile legale pe care le aveau la dispoziție. Cu toate acestea, pentru a evita ca exercitarea drepturilor pe care articolul 43 CE le conferă particularilor să devină imposibilă sau excesiv de dificilă, instanța de trimitere poate determina dacă aplicarea acestei legislații, coroborată, dacă este cazul, cu prevederile pertinente ale convențiilor pentru evitarea dublei impunerii, ar fi condus în toate cazurile la respingerea solicitărilor reclamantelor în acțiunea principală adresate administrației fiscale a statului membru în cauză.

⁽¹⁾ JO C 57, 5.3.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 martie 2007 — Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)/Kaul GmbH, Bayer AG

(Cauza C-29/05 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Prezentarea faptelor și a probelor noi în susținerea recursului introdus în fața camerei de recurs a OAPI“)

(2007/C 95/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentați: A. von Mühlendahl și G. Schneider, agenți)

Celelalte părți în proces: Kaul GmbH (reprezentați: G. Würtenberger și R. Kunze, Rechtsanwältel), Bayer AG

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 10 noiembrie 2004, Kaul/OAPI și Bayer (T-164/02), prin care Tribunalul a anulat decizia R 782/2000-3 a Camerei a treia de recurs a OAPI, din 4 martie 2002, referitoare la o procedură de opoziție dintre Kaul GmbH și Bayer AG — Examinarea opoziției — Examinarea faptelor de către camera de recurs — Întindere — Art. 43 alin. (2), și 74 alin. (2) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 10 noiembrie 2004, Kaul/OAPI — Bayer (ARCOL) (T-164/02).
- 2) Anulează decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 4 martie 2002 (cauza R 782/2000-3).
- 3) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată atât din procedura în primă instanță, cât și din recurs.

⁽¹⁾ JO C 82 din 2.4.2005.

Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 1 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauza C-34/05) ⁽¹⁾

(Regimuri de ajutor comunitar — Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 — Sectorul cărnii de vită și mânzat — Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 — Suprafață furajeră disponibilă — Noțiune — Primă specială — Condiții de acordare — Parcelă temporar inundată în timpul perioadei în cauză)

(2007/C 95/09)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Interpretarea articolelor 12 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat (JO L 160, p. 21) și 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de administrare și control pentru anumite regimuri de ajutor comunitar (JO L 391, p. 36) — Suprafață furajeră disponibilă — Parcelă temporar inundată în timpul perioadei în cauză

Dispozitivul

Articolele 12 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat și 2 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 pentru stabilirea normelor de aplicare a sistemului integrat de administrare și control pentru anumite regimuri de ajutor comunitar trebuie interpretate în sensul că o parcelă declarată drept suprafață furajeră poate fi calificată ca „disponibilă“ atunci când, pe de o parte, este destinată în exclusivitate hranei animalelor ținute acolo de-a lungul întregului an calendaristic și, pe de altă parte, a putut fi efectiv folosită pentru hrana acestora pe o perioadă minimă de șapte luni în cursul aceluiași an, începând cu data stabilită de legislația națională și cuprinsă între 1 ianuarie și 31 martie, chiar dacă respectiva parcelă nu a fost ocupată în mod neîntrerupt de aceste animale, datorită de exemplu unei inundații temporare.

⁽¹⁾ JO C 93, 16.4.2005.

Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 15 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH/Ministero delle Finanze

(Cauza C-35/05) ⁽¹⁾

(A opta directivă TVA — Articolele 2 și 5 — Persoane plătitoare de impozit care nu sunt stabilite pe teritoriul țării — Taxă plătită fără să fie datorată — Modalități de restituire)

(2007/C 95/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

Pârât: Ministero delle Finanze

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Interpretarea articolelor 2 și 5 din Directiva 79/1072/CEE: A opta Directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Modalități de restituire a taxei pe valoare adăugată persoanelor plătitoare de impozit care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (JO L 331, p. 11) — Taxă plătită fără să fie datorată întrucât a fost facturată din greșeală

Dispozitivul

1) Articolele 2 și 5 din cea de a opta directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoare adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării trebuie să fie interpretate în sensul că taxa pe valoare adăugată nedatorată și facturată din greșeală beneficiarului prestațiilor, și ulterior plătită la Trezoreria statului membru în care se găsește locul prestării, nu poate face obiectul restituirii în temeiul acestor prevederi legale.

2) Cu excepția cazurilor expres prevăzute la articolul 21 punctul 1 din cea de a șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sistemul comun de taxă pe valoare adăugată: baza unitară de evaluare, așa cum a fost modificată de Directiva 92/111/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992, numai furnizorul trebuie să fie considerat obligat la plata taxei pe valoare adăugată către autoritățile fiscale din statul membru în care se găsește locul prestării.

3) — Principiile neutralității, efectivității și nediscriminării nu se opun unei legislații naționale, precum cea în discuție în acțiunea principală, conform căreia numai furnizorul poate solicita autorităților fiscale restituirea sumelor plătite cu titlu de taxă pe valoarea adăugată fără să fie datorate, iar persoana căreia i-au fost prestate serviciile poate exercita o acțiune de drept civil în restituirea plății nedatorate împotriva acestui furnizor. Totuși, în cazul în care restituirea taxei pe valoare adăugată devine imposibilă sau excesiv de dificilă, statele membre trebuie să prevadă instrumentele necesare pentru a permite persoanei căreia i-au fost prestate serviciile să recupereze taxa facturată fără să fie datorată, în vederea respectării principiului efectivității.

— Legislația națională în materie de impozitare directă nu afectează răspunsul dat la această întrebare.

⁽¹⁾ JO C 93, 16.4.2005.

Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 15 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda

(Cauza C-54/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Importul unui vehicul înmatriculat în alt stat membru — Obligația de a obține un permis de transfer)

(2007/C 95/11)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și M. Huttunen, agenți)

Pârâtă: Republica Finlanda (reprezentanți: T. Pynnä și A. Guimaraes-Purokoski, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 28 și 30 CE — Importul, de către o persoană rezidentă în Finlanda, al unui vehicul deja înmatriculat în alt stat membru — Obligația de a obține, la punctul de frontieră, un permis de transfer cu o valabilitate obișnuită de 7 zile și de a subscrie o asigurare pentru vehicul

Dispozitivul

- 1) Prin impunerea unui permis de transfer pentru punerea în circulație a vehiculelor înmatriculate în mod legal și utilizate în alt stat membru, așa cum prevede Decretul nr. 1598/1995 privind înmatricularea vehiculelor [asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä (1598/1995)] din 18 decembrie 1995, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolelor 28 CE și 30 CE.
- 2) Obligă Republica Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 93, 16.4.2005.

Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 1 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — KVZ retec GmbH/Republica Austria

(Cauza C-176/05) (¹)

(Deșeuri — Regulamentul (CEE) nr. 259/93 — Supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri — Făinuri animale)

(2007/C 95/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: KVZ retec GmbH

Pârâtă: Republica Austria

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera (d) și a articolului 26 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană (JO L 30, p. 1) — Transportul de făinuri animale — Obligația de notificare

Dispozitivul

În conformitate cu articolul 1 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2557/2001 al Comisiei din 28 decembrie

2001, transportul de făinuri animale calificate drept deșeuri, ca urmare a existenței obligației sau intenției de a se debarasa de acestea, care sunt destinate numai recuperării și sunt cuprinse în anexa II la acest regulament este exclus din sfera de aplicare a dispozițiilor acestuia, cu excepția dispozițiilor literelor (b)-(e) din articolul 1 alineatul (3), precum și a dispozițiilor articolelor 11 și 17 alineatele (1)-(3) din același regulament. Cu toate acestea, este de competența instanței de trimitere să se asigure că respectivul transport este efectuat în conformitate cu cerințele care decurg din prevederile Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 808/2003 al Comisiei din 12 mai 2003, dintre care se pot dovedi a fi pertinente dispozițiile cuprinse în articolele 7, 8 și 9, precum și cele din anexa II la acest regulament.

(¹) JO C 143, 11.6.2005.

Hotărârea Curții (camera întâi) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Rovaniemen Hallinto-oikeus — Finlanda) — Länsstyrelsen i Norrbottens län/Lapin liitto

(Cauza C-289/05) (¹)

(Regulamentul (CE) nr. 1685/2000 — Anexă — Punctul 1.8 din regula nr. 1 — Fonduri Structurale — Eligibilitatea cheltuielilor — Luarea în considerare a cheltuielilor generale)

(2007/C 95/13)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Rovaniemen Hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Länsstyrelsen i Norrbottens län

Pârât: Lapin liitto

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rovaniemen Hallinto-oikeus — Interpretarea punctului 1.8 din regula nr. 1 avută în vedere în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1685/2000 al Comisiei din 28 iulie 2000 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului în ceea ce privește eligibilitatea cheltuielilor în cadrul operațiunilor cofinanțate de Fondurile Structurale (JO L 193, p. 39) — Luarea în considerare a cheltuielilor generale

Dispozitivul

Punctul 1.8 din regula nr. 1 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1685/2000 al Comisiei din 28 iulie 2000 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului în ceea ce privește eligibilitatea cheltuielilor în cadrul operațiunilor cofinanțate de Fondurile Structurale, așa cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 448/2004 al Comisiei din 10 martie 2004, nu se opune unei metode de calcul a cheltuielilor generale drept cheltuieli eligibile în cadrul unui proiect cofinanțat de Fondurile Structurale, pentru unicul motiv că această metodă se bazează pe un procentaj sau pe o parte proporțională, în special din costurile salariale sau din timpul de muncă.

(¹) JO C 271, 29.10.2005.

Hotărârea Curții (camera a patra) din data de 1 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg — Germania) — Jan de Nul NV/Hauptzollamt Oldenburg

(Cauza C-391/05) (¹)

(Accize — Scutirea de taxa pe uleiurile minerale — Directiva 92/81/CEE — Noțiunea de „navigație în apele comunitare“)

(2007/C 95/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Jan de Nul NV

Pârât: Hauptzollamt Oldenburg

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Hamburg — Interpretarea articolului 8 alineatul (1) litera c) primul paragraf din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 de armonizare a structurii accizelor pentru uleiurile minerale (JO L 316, p. 12) — Noțiunea de „ape comunitare“ și de „navigație“ — Impozitarea uleiurilor minerale utilizate drept carburant pentru o dragă plutitoare care efectuează operațiuni de curățire pe Elba

Dispozitivul

1) Noțiunea de „ape comunitare“, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera c) primul paragraf din Directiva 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 de armonizare a structurii accizelor pentru uleiurile minerale, astfel cum a fost modificată prin Directiva

94/74/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994, se referă la toate apele de natură a fi folosite de către toate navele maritime, inclusiv de către cele având cea mai mare capacitate, susceptibile să parcurgă căi maritime în scopuri comerciale.

2) Manevrele efectuate de o dragă purtătoare în cursul operațiunilor de aspirare și deversare a materialelor, respectiv deplasările inerente executării activităților de dragaj, intră în sfera de aplicare a noțiunii de „navigație“ în sensul articolului 8 alineatul (1) litera c) primul paragraf din Directiva 92/81, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/74.

(¹) JO C 10 din 14.1.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din data de 13 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen) — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd/Justitiekanslern

(Cauza C-432/05) (¹)

(„Principiul protecției jurisdicționale — Legislație națională care nu prevede o acțiune de sine stătătoare pentru a contesta conformitatea unei prevederi interne cu dreptul comunitar — Autonomie procedurală — Principiile echivalenței și efectivității — Protecție provizorie“)

(2007/C 95/15)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd

Pârât: Justitiekanslern

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Högsta domstolen — Interpretarea articolului 49 CE — Legislație națională care nu prevede existența unei acțiuni de sine stătătoare pentru a contesta neconformitatea unei prevederi legislative cu norme de rang superior — Dreptul particularilor la o protecție jurisdicțională efectivă a drepturilor pe care le au în temeiul ordinii juridice comunitare

Dispozitivul

1) Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că acesta nu impune existența, în ordinea juridică a unui stat membru, a unei acțiuni de sine stătătoare prin care se urmărește

examinarea, pe cale principală, a conformității prevederilor interne cu articolul 49 CE, atâta timp cât alte căi de drept efective, care nu sunt mai puțin favorabile decât cele care se aplică acțiunilor interne similare, permit să se aprecieze, pe cale incidentală, asupra unei astfel de conformități, aspect pe care trebuie să îl verifice judecătorul național.

- 2) Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că acesta impune ca, în ordinea juridică a unui stat membru, să poată fi încuviințate măsuri provizorii până la momentul în care instanța competentă se va pronunța asupra conformității prevederilor interne cu dreptul comunitar, în cazul în care încuviințarea acestor măsuri este necesară pentru a garanta deplina eficacitate a hotărârii judecătorești ce se va pronunța cu privire la existența respectivelor drepturi.
- 3) Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite justițiabililor de dreptul comunitar trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care există o îndoială asupra conformității prevederilor interne cu dreptul comunitar, eventuala încuviințare de măsuri provizorii pentru suspendarea aplicării respectivelor prevederi până la momentul la care instanța competentă se va pronunța asupra conformității acestora cu dreptul comunitar este reglementată de criteriile stabilite de normele interne aplicabile în fața respectivei instanțe, în măsura în care aceste criterii nu sunt mai puțin favorabile decât cele aplicabile cererilor similare de natură internă și nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă protecția jurisdicțională provizorie a acestor drepturi.

(¹) JO C 36, 11.2.2006.

Hotărârea Curții (camera a doua) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour administrative d'appel de Douai — Franța) — Société Roquette Frères/Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

(Cauza C-441/05) (¹)

(Organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului — Isoglucoză — Stabilirea cantităților de bază folosite pentru alocarea cotelor de producție — Isoglucoză produsă ca produs intermediar — Articolul 24 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 — Articolul 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 — Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2000 — Articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1260/2001 — Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1745/2002 — Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1739/2003 — Nelegalitatea unui act comunitar invocată în fața judecătorului național — Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare pentru aprecierea validității — Admisibilitate — Condiții — Inadmisibilitatea unei acțiuni în anularea actului comunitar)

(2007/C 95/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Douai

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Roquette Frères

Pârât: Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Cour administrative d'appel de Douai — Validitatea articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 177, p. 4); articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 al Consiliului din 13 septembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 252, p. 1); articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2000 al Comisiei din 29 septembrie 2000 privind reducerea, pentru anul comercial 2000/2001, a cantității garantate pe baza planului cotelor de producție pentru sectorul zahărului și a necesarului maxim estimat pentru aprovizionarea rafinărilor de zahăr pe baza regimurilor de import preferențial (JO L 246, p. 38); articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1); articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1745/2002 al Comisiei din 30 septembrie 2002 privind reducerea, pentru anul comercial 2002/2003, a cantității garantate pe baza planului cotelor de producție pentru sectorul zahărului și a necesarului maxim estimat pentru aprovizionarea rafinărilor de zahăr pe baza regimurilor de import preferențial (JO L 263, p. 31); articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1739/2003 al Comisiei din 30 septembrie 2003 privind reducerea, pentru anul comercial 2003/2004, a cantității garantate pe baza planului cotelor de producție pentru sectorul zahărului și a necesarului maxim estimat pentru aprovizionarea rafinărilor de zahăr pe baza importurilor preferențiale (JO L 249, p. 38) — Stabilirea cantităților de bază folosite pentru alocarea cotelor de producție fără a ține seama de isoglucoza produsă ca produs intermediar

Dispozitivul

- 1) Nu este admisibil fără nicio îndoială ca o persoană fizică sau juridică precum societatea Roquette Frères, în circumstanțe de fapt și de drept precum cele din acțiunea principală, să acționeze, în temeiul articolului 230 CE, în anularea:

— articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 a Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului,

— articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 al Consiliului din 13 septembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului,

— articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 2073/2000 al Comisiei din 29 septembrie 2000 privind reducerea, pentru anul comercial 2000/2001, a cantității garantate pe baza planului

cotelor de producție pentru sectorul zahărului și a necesarului maxim estimat pentru aprovizionarea rafinăriilor de zahăr pe baza regimurilor de import preferențial,

- articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului,
- articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1745/2002 al Comisiei din 30 septembrie 2002 privind reducerea, pentru anul comercial 2002/2003, a cantității garantate pe baza planului cotelor de producție pentru sectorul zahărului și a necesarului maxim estimat pentru aprovizionarea rafinăriilor de zahăr pe baza regimurilor de import preferențial și
- articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 1739/2003 al Comisiei din 30 septembrie 2003 privind reducerea, pentru anul comercial 2003/2004, a cantității garantate pe baza planului cotelor de producție pentru sectorul zahărului și a necesarului maxim estimat pentru aprovizionarea rafinăriilor de zahăr pe baza importurilor preferențiale.

În consecință, o asemenea persoană poate invoca, în cadrul unei acțiuni formulate potrivit dreptului național, nelegalitatea acestor dispoziții, chiar dacă nu a introdus o acțiune în anulare împotriva dispozițiilor menționate în fața instanțelor comunitare în termenul prevăzut de articolul 230 CE.

- 2) Examinarea celei de-a doua întrebări preliminare nu a relevat niciun element de natură a afecta validitatea articolelor 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1785/81, 27 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2038/1999, 1 din Regulamentul nr. 2073/2000, 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1260/2001, 1 din Regulamentul nr. 1745/2002 și 1 din Regulamentul nr. 1739/2003.

(¹) JO C 36, 11.2.2006.

Hotărârea Curții (camera a patra) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Cour d'appel de Paris — Franța) — Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05)/Administration des douanes et droits indirects

(Cauzele conexate C-447/05 și C-448/05) (¹)

(Codul Vamal Comunitar — Măsuri de aplicare — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Anexa 11 — Originea nepreferențială a mărfurilor — Receptoare de televiziune — Noțiunea de transformare sau de prelucrare substanțială — Criteriul valorii adăugate — Validitate)

(2007/C 95/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05)

Pârâtă: Administration des douanes et droits indirects

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Paris — Validitatea Anexei 11 la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1) — Criterii de determinare a originii nepreferențiale a unei mărfi — Televizor fabricat în Polonia, dar al cărui tub catodic, care reprezintă 42,43 % din valoarea aparatului, este originar din Coreea

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a relevat niciun element de natură să afecteze validitatea dispozițiilor care figurează în coloana 3, la poziția 8528 din Nomenclatura Combinată, menționată în anexa 11 la Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar.

(¹) JO C 48, 25.2.2006.

Hotărârea Curții (camera a cincea) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht des Landes Brandenburg — Germania) — Gerlach und Co. mbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Cauza C-44/06) (¹)

(Uniunea vamală — Tranzit comunitar — Dovada regularității operațiunii de tranzit sau a locului infracțiunii — Termenul de trei luni — Acordarea termenului după decizia de recuperare a drepturilor de import)

(2007/C 95/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gerlach und Co. mbH

Pârât: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolului 11a alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1062/87 al Comisiei din 27 martie 1987 privind dispozițiile de aplicare și măsurile de simplificare a regimului de tranzit comunitar (JO L 107, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 1429/90 al Comisiei din 29 mai 1990 (JO L 137, p. 21) — Infrațiune sau neregulă săvârșită în cursul unei operațiuni de tranzit comunitar extern (T1) — Indicarea termenului pentru furnizarea dovezii locului infrațiunii sau a neregulii — Indicare ulterioară deciziei de recuperare a drepturilor, în cadrul procedurii de contestare

Dispozitivul

Articolul 11a alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1062/87 al Comisiei din 27 martie 1987 privind dispozițiile de aplicare și măsurile de simplificare a regimului de tranzit comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 1429/90 al Comisiei din 29 mai 1990 trebuie să fie interpretat în sensul că statul membru căruia îi aparține biroul de plecare nu ar putea să acorde principalului obligat termenul de trei luni pentru a furniza dovada regularității operațiunii de tranzit sau a locului în care infrațiunea ori neregula a fost săvârșită în mod efectiv după adoptarea deciziei de a întreprinde măsuri de recuperare a drepturilor de import, în cadrul procedurii de contestare introduse împotriva acestei decizii.

(¹) JO C 86, 8.4.2006.

Hotărârea Curții (camera a cincea) din data de 8 martie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de către Finanzgericht des Landes Brandenburg — Germania) — Campina GmbH & Co., fostă TUFFI Campina emzett GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Cauza C-45/06) (¹)

(„Lapte și produse lactate — Prelevare suplimentară — Depășirea minimă a termenului de comunicare a extrasului deconturilor — Sancțiune pecuniară — Regulamentul (CEE) nr. 536/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1001/98 — Articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf — Regulamentul (CE) nr. 1392/2001 — Articolul 5 alineatul (3) — Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 — Articolul 2 alineatul (2) a doua teză — Principiul aplicării retroactive a pedepsei mai puțin severe“)

(2007/C 95/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Campina GmbH & Co., fostă TUFFI Campina emzett GmbH

Pârât: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht des Landes Brandenburg — Validitatea articolului 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 536/93 al Comisiei din 9 martie 1993 de stabilire a modalităților de aplicare a taxării suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 57, p. 12), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1001/98 (JO L 142, p. 22) — Penalitate pentru nerespectarea termenului pentru comunicarea anuală a deconturilor producătorilor individuali — Depășirea minimă a termenului — Principiul proporționalității

Dispozitivul

Principiul aplicării retroactive a pedepsei mai puțin severe trebuie respectat de judecătorul național atunci când trebuie să sancționeze un comportament care nu este conform cu prevederile dreptului comunitar.

Atunci când este vorba de o depășire minimă a termenului stabilit, ca aceea din acțiunea principală, regimul sancțiunilor pecuniare prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1392/2001 al Comisiei din 9 iulie 2001 privind modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului de stabilire a unei taxe suplimentare în sectorul laptelui și produselor lactate este mai puțin sever decât cel prevăzut la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 536/93 al Comisiei din 9 martie 1993 de stabilire a modalităților de aplicare a taxării suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1001/98 al Comisiei din 13 mai 1998.

(¹) JO C 154, 1.7.2006.

Hotărârea Curții (camera a șasea) din data de 1 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-139/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directivele 2002/96/CE și 2003/108/CE — Deșeurile — Echipamente electrice și electronice)

(2007/C 95/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis și D. Lawunmi, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentant: V. Jackson agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 37, p. 24) și Directivei 2003/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 decembrie 2003 de modificare a Directivei 2002/96/CE (JO L 345, p. 106)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma:

— Directivei 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) și

— Directivei 2003/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 decembrie 2003 de modificare a Directivei 2002/96,

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul acestor directive.

2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 108, 6.5.2006.

Hotărârea Curții (camera a șaptea) din data de 8 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-160/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/51/CE — Drepturile societăților — Conturile anuale ale unor forme de societăți — Netranspunerea în termenul stabilit)

(2007/C 95/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Montaguti și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Braguglia, agent, P. Gentili, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare (JO L 178, p. 16)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Directivelor 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE și 91/674/CEE ale Consiliului privind conturile anuale și conturile consolidate ale anumitor forme de societăți, ale băncilor și ale altor instituții financiare și ale întreprinderilor de asigurare, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 131, 3.6.2006.

Hotărârea Curții (camera a șaptea) din data de 15 martie 2007 — T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA

(Cauza C-171/06 P) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marcă figurativă — Opoziția titularului unei mărci naționale anterioare — Risc de confuzie)

(2007/C 95/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (reprezentanți: M. Francetti și F. Jacobacci, avocats)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și J. Novais Gonçalves, agenți), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (reprezentant: J.-P. Simon)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 12 ianuarie 2006, Devinlec Développement Innovation Leclerc/OAPI (T-147/03) de anulare, la cererea titularului mărcii figurative naționale „QUANTIEME” pentru produse din clasele 14 și 18, a deciziei R 109/2002-3 din 30 ianuarie 2003 a Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) prin care a fost anulată decizia diviziei de opoziție de respingere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare figurative „QUANTUM” pentru produse din clasa 14

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve Dağıtım Ticaret AŞ la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 121, 20.5.2006.

Hotărârea Curții (camera a șasea) din data de 18 ianuarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă

(Cauza C-203/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/16/CEE — Medici — Recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri — Netranspunerea în termenul prescris)

(2007/C 95/23)

Limba de procedură: cehă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Walkerová și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentant: T. Boček, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Netranspunerea, în termenul prevăzut, a Directivei 93/16/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind facilitarea liberei circulații a medicilor și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare (JO L 165, p. 1)

Dispozitivul

1) Constată că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 93/16/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind facilitarea liberei circulații a medicilor și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi reveneau în temeiul articolului 44 din respectiva directivă.

2) Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (camera a opta) din data de 1 martie 2007 — Comisia/Republica Italiană

(Cauza C-327/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/14/CE — Stabilirea unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Netranspunerea în termenul stabilit)

(2007/C 95/24)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Enegren și L. Pignataro, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Bragulia, agent și M. Massella Ducci Teri, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul stabilit, a tuturor dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/14/CE din 11 martie 2002 a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Declarație comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind reprezentarea lucrătorilor (JO L 80, p. 29)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea, în termenul stabilit, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/14/CE din 11 martie 2002 a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 224 din 16.9.2006.

Ordonanța Curții (camera a șasea) din data de 8 februarie 2007 — Landtag Schleswig-Holstein/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-406/06) (¹)

(Acțiune în anulare — Necompetență vădită a Curții — Trimitere la Tribunalul de Primă Instanță)

(2007/C 95/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Landtag Schleswig-Holstein (reprezentanți: S. Laskowski și J. Caspar, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul

Anularea deciziilor Comisiei din 10 martie 2006 și din 23 iunie 2006 privind refuzul de a se acorda reclamantului accesul la documentul SEC(2005) 420 din 22 martie 2005 referitor la o analiză juridică privind un proiect de decizie-cadru, în discuție la Consiliu, asupra conservării datelor prelucrate și stocate în legătură cu furnizarea serviciilor de comunicații electronice accesibile publicului sau a datelor transmise prin rețelele de comunicații publice, în scopul prevenirii, cercetării, identificării și urmăririi delictelor și infracțiunilor, inclusiv a terorismului (doc. Consiliului 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82)

Dispozitivul

1) Trimite cauza Landtag Schleswig-Holstein/Comisie (C-406/06) Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene.

2) Cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

(¹) JO C 294, 2.12.2006.

Recurs introdus la data de 22 ianuarie 2007 de către Wineke Neirinck împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) pronunțate la data de 14 noiembrie 2006 în cauza T-494/04, Neirinck/Comisie

(Cauza C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Wineke Neirinck (reprezentanți: G. Vandersanden, L. Levi, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall, D. Martin, agenți)

Concluziile recurenteii

— anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al CE pronunțate la data de 14 noiembrie 2006 în cauza T-494/04;

— în consecință, admiterea concluziilor formulate de recurentă în prima instanță și, ca urmare:

— anularea deciziei de care recurenta a luat cunoștință în timpul reuniunii Unității OIB.1 (Oficiul Infrastructură și Logistică din Bruxelles — Executarea politicii imobiliare) din data de 4 martie 2004, potrivit căreia pentru postul de jurist în sectorul politică imobiliară din cadrul OIB pentru care a candidat recurenta a fost selectat un alt candidat (decizia de recrutare a dlui D.S. ca agent auxiliar și decizia de a nu fi numită agent auxiliar);

— anularea deciziei din 9 martie 2004 prin care recurenteii i-a fost adusă la cunoștință respingerea candidaturii sale;

— anularea deciziei subsecvente din 27 aprilie 2004 prin care recurenteii i-a fost adus la cunoștință că nu a trecut proba orală în cadrul procedurii de recrutare ca agent contractual, precum și anularea deciziei din aceeași dată prin care a fost recrutat dl D.S.;

- în orice caz, acordarea sumei de 30 000 euro cu titlu de reparații pentru prejudiciul moral și material suferit de recurentă, respectiva sumă fiind evaluată în echitate și supusă executării provizorii;
- obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului său.

Prin primul motiv, recurenta susține că prin declararea inadmisibilității primului capăt de cerere în anulare, Tribunalul nu a respectat condițiile de admisibilitate a unei acțiuni, întemeiate pe articolele 236 CE, 90 și 91 din Statutul funcționarilor, și în special, a ignorat noțiunea de interes de a acționa în justiție. Decizia de a-l recruta pe dl D.S. ca agent auxiliar înainte de 1 mai 2004 a avut drept consecință, pe de o parte, mărirea numărului de candidați în cadrul procedurii de selecție a agenților contractuali pentru postul ocupat de recurentă, și, pe de altă parte, a făcut imposibilă acordarea unui contract de agent temporar acesteia, ceea ce pune în evidență, în mod clar, interesul pe care recurenta îl are în obținerea anulării respectivei decizii.

Prin cel de-al doilea motiv, recurenta susține apoi că Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația generală de motivare, atunci când a apreciat că elementele cuprinse în decizia din 24 aprilie 2004 ar putea fi considerate un început de motivare și că precizările suplimentare aduse în cursul procesului ar completa insuficiența motivării inițiale. Pe de o parte, decizia din 27 aprilie 2004 nu conținea într-adevăr, niciun fel de motivare în privința situației specifice a recurente și nu indica nicio circumstanță concretă și niciun element cunoscut recurente de natură să îi permită acesteia să înțeleagă întinderea respectivei decizii. Pe de altă parte, o atare lipsă de motivare poate fi acoperită prin explicațiile furnizate de autoritatea competentă după formularea acțiunii numai aducând atingere dreptului la apărare și principiului egalității părților în fața judecătorului comunitar.

Prin cel de-al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a schimbat înțelesul neîndoielnic al elementelor de probă, apreciind la punctul 105 din hotărârea atacată că procedura de selecție nu s-a întemeiat pe o analiză comparativă a meritelor candidaților. Această apreciere este contrazisă atât de înscrierile provenind de la intimată cât și de alte pasaje din hotărârea atacată în cuprinsul cărora Tribunalul însuși face explicit referire la o analiză comparativă a meritelor candidaților chiar în cadrul unei proceduri de selecție.

Prin cel de-al patrulea motiv, recurenta susține că Tribunalul a schimbat înțelesul neîndoielnic al elementelor de probă și a ignorat noțiunea de eludare a procedurii atunci când a apreciat că elementele pe care le-a avansat recurenta nu permit dovedirea existenței unei eludări a procedurii sau a unei încălcări a interesului serviciului. Din contră, totalitatea factorilor pe care i-a indicat recurenta constituie tot atâtea indicii concordante și pertinente ale unei eludări de procedură în măsura în care, deși au fost derulate de către intimată două proceduri, funcțiile vizate de acestea erau identice, ceea ce reflectă dorința intimatei de a-l favoriza pe dl D.S. să preia atribuțiile recurente după 30 aprilie 2004.

Prin cel de-al cincilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a ignorat noțiunile de interes al serviciului și de eroare vădită de apreciere, atunci când a considerat că procedura de selecție a agenților contractuali nu a fost încălcată și când a refuzat, în consecință, să procedeze la verificarea aprecierii realizate de comitetul de selecție asupra probei orale a recurente.

În cele din urmă, prin cel de-al șaselea motiv, recurenta invocă încălcarea de către Tribunal a principiilor solitudinii și buneii administrări.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de către Dioikitiko Efeteio Athinon (Grecia) la data de 5 februarie 2007 — Motosikletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D. (MOT.O.E)/Statul grec

(Cauza C-49/07)

(2007/C 95/27)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Athinon (Grecia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Motosikletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D. (MOT.O.E)

Pârât: Statul grec

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 82 și 86 din Tratatul CE pot fi interpretate în sensul că se aplică și activității unei persoane juridice ce are calitatea de reprezentant național al Federației Internaționale de Motociclism și care exercită o activitate economică precum cea descrisă mai sus, ce cuprinde încheierea de contracte de sponsorizare, de publicitate și de asigurare, în contextul organizării de manifestări sportive în sectorul vehiculelor cu motor?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, este compatibil cu articolele sus-menționate articolul 49 din Legea nr. 2696/1999, care, în scopul acordării de către autoritatea statală națională competentă (în speță, Ministerul de Interne) a unei autorizații pentru organizarea unei licitații de vehicule cu motor, conferă persoanei juridice sus-menționate atribuția de a emite un aviz favorabil pentru desfășurarea licitației, fără a stabili limite, restricții și controale în exercitarea acestei atribuții?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Marknadsdomstolen (Suedia) la data de 6 februarie 2007 — Kanal 5 Ltd și TV 4 AB/Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

(Cauza C-52/07)

(2007/C 95/28)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Marknadsdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Kanal 5 Ltd și TV 4 AB

Pârât: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

Întrebările preliminare

- (A) Articolul 82 CE trebuie interpretat în sensul că anumite practici constituie abuz de poziție dominantă dacă un organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor, care deține un monopol *de facto* într-un stat membru, aplică sau impune canalelor comerciale de televiziune un sistem de remunerație pentru dreptul de a difuza opere muzicale în cadrul emisiunilor de televiziune adresate publicului larg, în baza căruia remunerația se calculează ca un procent din veniturile canalelor de televiziune obținute din astfel de emisiuni de televiziune adresate publicului larg?

- (B) Articolul 82 CE trebuie interpretat în sensul că anumite practici constituie abuz de poziție dominantă dacă un organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor, care deține un monopol *de facto* într-un stat membru, aplică sau impune canalelor comerciale de televiziune un sistem de remunerație pentru dreptul de a difuza opere muzicale în cadrul emisiunilor de televiziune adresate publicului larg, în baza căruia remunerația se calculează ca un procent din veniturile canalelor de televiziune obținute din astfel de emisiuni de televiziune adresate publicului larg, atunci când nu există o legătură clară între venituri și ceea ce pune la dispoziție organismul de gestiune colectivă a drepturilor de autor, și anume, acordarea dreptului de a difuza opere muzicale protejate prin dreptul de autor, cum este cazul deseori, spre exemplu, cu emisiunile de știri și cele sportive, și atunci când veniturile cresc ca urmare a modificărilor grilei de programe, investițiilor tehnologice și soluțiilor de adaptare la nevoile clientelei?
- (C) Răspunsul la prima sau la a doua întrebare este influențat de faptul că pot fi determinate și cuantificate atât muzica difuzată cât și audiența?
- (D) Răspunsul la prima sau la a doua întrebare este influențat de faptul că sistemul de remunerație (sistemul de venituri) nu se aplică în mod similar în privința societăților de servicii publice?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Bozen (Italia) la data de 1 februarie 2007 — Othmar Michaeler și Subito GmbH/Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (actualmente Amt für sozialen Arbeitsschutz) și Autonome Provinz Bozen

(Cauza C-55/07)

(2007/C 95/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Bozen

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Othmar Michaeler și Subito GmbH

Pârâți: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (actualmente Amt für sozialen Arbeitsschutz) și Autonome Provinz Bozen

Întrebarea preliminară

Dispoziția națională (articolele 2 și 8 din Decretul legislativ nr. 61/2000) ce prevede obligația angajatorului ca, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului de muncă pe fracțiuni de normă, să transmită o fotocopie a acestuia direcției provinciale competente a Arbeitsinspektorat și care impune, în cazul omiterii transmiterii, o amendă de 15 euro pentru fiecare lucrător și pentru fiecare zi de întârziere, fără a stabili un plafon al sancțiunii administrative (amendă), este compatibilă cu dispozițiile comunitare și cu Directiva UE 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO L 14, p. 9.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Bozen (Italia) la data de 1 februarie 2007 — Ruth Volgger, Othmar Michaeler și Subito GmbH/Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (actualmente Amt für sozialen Arbeitsschutz) și Autonome Provinz Bozen

(Cauza C-56/07)

(2007/C 95/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Bozen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ruth Volgger, Othmar Michaeler și Subito GmbH

Pârâți: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (actualmente Amt für sozialen Arbeitsschutz) și Autonome Provinz Bozen

Întrebările preliminare

Dispoziția națională (articolele 2 și 8 din Decretul legislativ nr. 61/2000) ce prevede obligația angajatorului ca, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului de muncă pe fracțiuni de normă, să transmită o fotocopie a acestuia direcției provinciale competente a Arbeitsinspektorat și care impune, în cazul omiterii transmiterii, o amendă de 15 euro pentru fiecare lucrător în cauză și pentru fiecare zi de întârziere, fără a stabili un plafon al sancțiunii administrative (amendă), este compatibilă cu dispozițiile comunitare și cu Directiva UE 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO L 14, p. 9.

Acțiune introdusă la data de 7 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-57/07)

(2007/C 95/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Condou-Durande, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin faptul de a nu le fi comunicat Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/86/CE a expirat la 3 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12.

Acțiune introdusă la data de 8 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-61/07)

(2007/C 95/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: U. Wölker și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, necomunicând raportul ce conține informațiile necesare în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto (⁽¹⁾), Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului respectiv;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marele Ducat al Luxemburgului nu a comunicat Comisiei până la data de 15 martie 2005 raportul ce conține la informațiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004 privind, pe de o parte, politicile și măsurile naționale având ca obiectiv limitarea și/sau reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră de la surse sau intensificarea eliminării acestora de către absorbanți, pentru fiecare gaz de seră și pentru fiecare sector și, pe de altă parte, proiecțiile naționale privind emisiile de gaze cu efect de seră de la surse și eliminarea acestora de către absorbanți, cel puțin pentru anii 2005, 2010, 2015 și 2020, pe tipuri de gaz și pe sector.

(⁽¹⁾) JO L 49, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 9 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-67/07)

(2007/C 95/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare, în ceea ce privește produsele medicamentoase tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase de uz uman (⁽¹⁾), Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 al acestei directive;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare, în ceea ce privește produsele medicamentoase tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase de uz uman, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 al acestei directive;

- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/24/CE a expirat la 30 octombrie 2005.

(⁽¹⁾) JO L 136, p. 85.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus la data de 12 februarie 2007 — Tietosuojaalvautettu/Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy

(Cauza C-73/07)

(2007/C 95/34)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Tietosuojaalvautettu

Pârâți: Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy

Întrebările preliminare

- 1) Poate fi considerată o prelucrare a datelor cu caracter personal, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE (⁽¹⁾), o activitate care constă în
 - (a) colectarea, în cuprinsul actelor cu caracter public ale autorităților publice, a datelor referitoare la veniturile din muncă și capital, precum și la patrimoniul persoanelor fizice și prelucrarea acestora în vederea publicării,
 - (b) publicarea acestora, în ordine alfabetică și pe clase de venit, sub forma unor liste detaliate stabilite pentru fiecare localitate,

- (c) cesiunea acestora sub forma unor discuri CD-ROM, pentru a fi utilizate în scopuri comerciale,
- (d) prelucrarea acestora în cadrul unui serviciu de teletext, permițând utilizatorilor de telefoane mobile care trimit numele și localitatea de reședință a unei persoane să primească informații cu privire la veniturile din muncă și capital, precum și la patrimoniul acestei persoane?
- 2) Directiva 95/46/CE trebuie interpretată în sensul că diferitele activități menționate mai sus la întrebarea 1, punctele a)-d) pot fi considerate că reprezintă o prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată numai în scopuri jurnalistice în sensul articolului 9 din directivă, dacă se ia în considerare faptul că datele care au fost colectate, ce privesc mai mult de un milion de persoane imposabile, provin din documente ce au un caracter public în temeiul legislației naționale privind accesul la informație? Faptul că scopul principal al acestei activități este publicarea datelor în discuție are relevanță în aprecierea cauzei?
- 3) Articolul 17 din Directiva 95/46/CE trebuie interpretat în conformitate cu principiile și cu finalitatea directivei, în sensul că se opune publicării datelor care au fost colectate în scopuri jurnalistice și cesiunii acestora în scopuri comerciale?
- 4) Directiva 95/46/CE trebuie interpretată în sensul că sunt excluse în întregime din domeniul său de aplicare sistemele de evidență nominative care conțin doar informații publicate deja în această formă în mijloacele de informare în masă?

(¹) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO L 281, p. 31.

Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-75/07)

(2007/C 95/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/28/CE a Parlamentului European

și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/82/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele veterinare (¹), Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 al acestei directive;

În subsidiar:

constatarea faptului că, prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/82/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele veterinare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 al acestei directive;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/28/CE a expirat la data de 30 octombrie 2005.

(¹) JO L 136, p. 58.

Acțiune introdusă la data de 12 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-76/07)

(2007/C 95/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile

— constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/28/CE a Comisiei din 8 aprilie 2005 de stabilire a principiilor și a orientărilor detaliate privind aplicarea bunelor practici clinice în ceea ce privește medicamentele experimentale de uz uman, precum și a cerințelor pentru acordarea autorizației de fabricație sau de import de astfel de produse (¹), Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 31 al acestei directive;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/28/CE a Comisiei din 8 aprilie 2005 de stabilire a principiilor și a orientărilor detaliate privind aplicarea bunelor practici clinice în ceea ce privește medicamentele experimentale de uz uman, precum și a cerințelor pentru acordarea autorizației de fabricație sau de import de astfel de produse, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 31 al acestei directive;

- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/28/CE a expirat la 29 ianuarie 2006.

(¹) JO L 91, p. 13.

Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-84/07)

(2007/C 95/37)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Zavvos și H. Støvlbæk)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin acțiunile precizate mai jos, Republica Elenă și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 3, 4 alineatul (1) litera (b) și 12 din Directiva 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE (¹).

- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit Comisiei, Republica Elenă refuză să examineze și să recunoască anumite diplome în optică, acordate de o instituție de învățământ italiană în temeiul unui acord de franciză încheiat cu o instituție de învățământ greacă.

Comisia susține că elementul fundamental pe care îl pot atesta autoritățile elene este dacă diploma asigură sau nu accesul la profesia respectivă, iar faptul că diploma menționată mai sus a

fost sau nu acordată în conformitate cu un acord de franciză, nu are relevanță pentru recunoașterea acesteia de către autoritățile elene. Directiva 92/51 nu efectuează nicio distincție în acest sens. De asemenea, Comisia afirmă că prezentul litigiu nu se referă la articolele 149 și 150 din Tratatul CE și nici la articolul 16 din Constituția elenă, întrucât diplomele au fost acordate în mod legal de către instituții de învățământ italiene — și nu de către instituții elene — cu care au fost încheiate acorduri de franciză.

Pentru aceste motive, refuzul autorităților elene de a examina și de a recunoaște diplomele italiene menționate mai sus încalcă articolele 3 și 12 din Directiva 92/51. De asemenea, în opinia Comisiei și așa cum rezultă din reclamații circumstanțiate, autoritățile elene le impuneau reclamantilor care solicitau recunoașterea diplomei în optică obținută în Italia, să efectueze un stagiu de adaptare. Comisia susține că un asemenea stagiu încalcă articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/51, conform căruia autoritățile elene trebuie să acorde solicitanților străini dreptul de a opta între stagiul de adaptare și proba de aptitudini.

(¹) JO L 209, 24.7.1992, p. 25-45.

Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia/Republica Italiană

(Cauza C-85/07)

(2007/C 95/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, referitor la districtul hidrografic pilot Serchio și la o serie de zone situate în districtele hidrografice ale Alpilor Orientali, ale Apeninilor de Nord, Centrali și de Sud,

- deoarece nu a prezentat raportul de sinteză privind analizele cerute în temeiul articolului 5, astfel cum este prevăzut la articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE (¹),

- și deoarece nu a efectuat analizele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din această directivă,

Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin conform articolului 5 alineatul (1) și articolului 15 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 2000/60/CE a fost transpusă în dreptul italian prin Decretul legislativ nr. 152 din 3 aprilie 2006. Acesta individualizează, la articolul 64, opt districte hidrografice: districtul hidrografic al Alpilor Orientali, districtul hidrografic Padano, districtul hidrografic al Apeninilor de Nord, districtul hidrografic pilot Serchio, districtul hidrografic al Apeninilor Centrali, districtul hidrografic al Apeninilor de Sud, districtul hidrografic al Sardiniei și districtul hidrografic al Siciliei.

Directiva a intrat în vigoare la data de 22 decembrie 2000. Prin urmare, analizele menționate la articolul 5 alineatul (1) din directivă, referitoare la cele opt districte hidrografice, urmau să fie realizate până la data de 22 decembrie 2004.

Pe de altă parte, raportul de sinteză privind analizele cerute pentru fiecare district hidrografic în conformitate cu articolul 5, după cum este prevăzut la articolul 15 alineatul (2) din directivă, urma să fie prezentat Comisiei până la data de 22 martie 2005.

Din analiza comunicărilor înaintate de autoritățile italiene rezultă însă că, referitor la cinci dintre cele opt districte hidrografice, informațiile lipsesc sau sunt incomplete.

Republica Italiană nu a prezentat un raport de sinteză privind analizele prevăzute la articolul 5 pentru districtul hidrografic pilot Serchio și pentru o serie de zone situate în districtele hidrografice ale Alpilor Orientali, ale Apeninilor de Nord, Centrali și de Sud și astfel nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE.

Astfel, în absența informațiilor care să dovedească contrariul, Comisia reține că Republica Italiană nu și-a respectat obligația de a efectua, la termenul stabilit, analizele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE, în conformitate cu specificațiile tehnice prevăzute în anexele II și III la această directivă, referitor la districtele hidrografice menționate mai sus.

(¹) JO L 327, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-88/07)

(2007/C 95/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: S. Pardo Quintillán și A. Alcover San Pedro, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că,
 - prin retragerea de pe piață a unui număr important de produse obținute pe bază de specii vegetale, fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un alt stat membru, în conformitate cu o practică administrativă ce constă în retragerea de pe piață a tuturor produselor care conțin specii vegetale ce nu sunt prevăzute în anexa la Ordinul ministerial din 3 octombrie 1973, pe motiv că acestea sunt considerate medicamente comercializate fără autorizarea obligatorie,
 - precum și prin necomunicarea către Comisie a măsurii adoptate,
- Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolelor 28 și 30 CE, precum și în temeiul articolelor 1 și 4 din Decizia nr. 3052/95/CE (¹)
- Obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că prin retragerea de pe piață a produselor obținute pe bază de specii vegetale, fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un alt stat membru, în conformitate cu o practică administrativă ce califică drept medicamente (supuse obținerii unei autorizări obligatorii) orice produse conținând specii vegetale ce nu sunt prevăzute în anexa la Ordinul ministerial din 3 octombrie 1973, precum și prin faptul că nu i-au fost comunicate măsurile întreprinse pentru retragerea produselor respective de pe piață, în termenul de 45 de zile de la data adoptării acestor măsuri, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolelor 28 și 30 CE, precum și în temeiul articolelor 1 și 4 din Decizia nr. 3052/95/CE.

(¹) Decizia nr. 3052/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1995 privind stabilirea procedurii pentru schimbul de informații privind măsurile interne de derogare de la principiul liberei circulații a mărfurilor în cadrul Comunității (JO L 321, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-89/07)

(2007/C 95/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: G. Rozet, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, menținând în legislația sa cerința cetățeniei franceze pentru ocuparea funcțiilor de căpitan și de ofițer (secund de navă) pe toate vasele care arborează pavilionul francez, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 39 CE;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În măsura în care cere cetățenia franceză pentru ocuparea funcțiilor de căpitan și ofițer (secund de navă) pe toate vasele care arborează pavilionul francez, legislația franceză nu este conformă dispozițiilor dreptului comunitar privind libera circulație a lucrătorilor, astfel cum au fost interpretate de către Curte în hotărârile sale din 30 septembrie 2003, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (C-405/01) și Anker și alții (C-47/02). Această cerință a cetățeniei nu poate fi impusă decât pentru funcțiile de căpitan și de secund care presupun efectiv, în mod obișnuit, exercitarea prerogativelor de autoritate publică.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-90/07)

(2007/C 95/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis, J.-B. Laignelot, în calitate de agenți)

Pârâtă: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei 2004/12/CE a expirat la data de 18 august 2005.

⁽¹⁾ JO L 47, p. 26.

Acțiune introdusă la data de 16 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-92/07)

(2007/C 95/42)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P.J. Kuijper și S. Boelaert, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Regatul Țărilor de Jos a încălcat obligațiile ce îi revin în temeiul Acordului de asociere ⁽¹⁾, în special a articolului 9 al acestuia, în temeiul Protocolului adițional ⁽²⁾, în special a articolului 41 al acestuia și în temeiul Deciziei nr. 1/80 ⁽³⁾, în special a articolului 10 alineatele (1) și (13) al acesteia, prin faptul că a introdus și a menținut în vigoare un regim de taxe de timbru pentru eliberarea de permise de ședere mai ridicate decât taxele de timbru solicitate pentru eliberarea unui document echivalent cetățenilor statelor membre și din Norvegia, Islanda, Liechtenstein și Elveția și prin faptul că aplică acest regim cetățenilor turci care au un drept de ședere în Țările de Jos în temeiul Acordului de asociere, al Protocolului adițional sau al Deciziei nr. 1/80;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține că nivelul taxelor de timbru solicitate de către Țările de Jos din 1994 de la cetățenii turci pentru eliberarea de permise de ședere încalcă clauzele de „standstill” și de nediscriminare din Acordul de asociere, din Protocolul adițional și din Decizia nr. 1/80.

Conform clauzelor de „standstill” din Protocolul adițional și din Decizia nr. 1/80, unui stat membru nu îi este permis să ia măsuri care urmăresc sau au drept consecință supunerea la condiții mai restrictive a drepturilor conferite cetățenilor turci în virtutea Acordului de asociere, a Protocolului adițional și a Deciziei nr. 1/80, precum și a dreptului de ședere aflat în strânsă legătură cu acestea. Majorările de taxe de timbru olandeze avute în vedere încalcă clauzele de „standstill” pentru că au fost introduse după intrarea în vigoare a acestor clauze pentru Țările de Jos și pentru că împiedică sau fac mai puțin atractivă exercitarea drepturilor conferite cetățenilor turci în virtutea Acordului de asociere, a Protocolului adițional și a Deciziei nr. 1/80

Comisia afirmă în continuare că, în măsura în care Țările de Jos supun cetățenii turci la plata taxelor de timbru pentru eliberarea de permise de ședere, aceste taxe de timbru nu pot fi mai ridicate decât taxele de timbru solicitate pentru eliberarea de documente echivalente cetățenilor Uniunii Europene sau cetățenilor norvegieni, islandezi, din Liechtenstein sau elvețieni.

- (¹) Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, aprobat și confirmat prin Decizia 64/732/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1963 (JO 1964, 217, p. 3685).
- (²) Protocolul adițional aprobat prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972 (JO L 293, p. 1).
- (³) Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere din 19 septembrie 1980 cu privire la dezvoltarea asocierii dintre Comunitatea Europeană și Turcia.

Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-93/07)

(2007/C 95/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezantați: M. Konstantinidis și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea lor Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în virtutea respectivei directive.
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea Directivei 2003/35/CE în dreptul intern a expirat la data de 25 iunie 2005.

(¹) JO L 156, p. 17.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la data de 20 februarie 2007 — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM) și Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)

(Cauza C-97/07)

(2007/C 95/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Doña Rosa Méndez López

Pârâți: Instituto Nacional de Empleo (INEM) și Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)

Întrebarea preliminară

Expresia „beneficiază de prestații în conformitate cu legislația aceluși stat, ca și când ar fi fost angajat acolo” [a se citi „ca și când ar fi avut acolo ultimul loc de muncă”] cuprinsă în articolul 71 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității trebuie interpretată în sensul că exigența de „a fi încetat plata ajutorului de șomaj”, instituită pentru a putea beneficia de plata alocației de asistență pentru șomaj spaniole, prevăzută în articolul 215.1 din Ley General de la Seguridad Social (Legea generală a securității sociale), este considerată a fi îndeplinită atunci când a încetat plata ajutorului de șomaj german, inclusiv în situația în care beneficiara nu plătitese niciodată cotizații în sistemul spaniol?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2; ES 05/01, p. 98.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la data de 21 februarie 2007 — Nordania Finans A/S și BG Factoring A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-98/07)

(2007/C 95/45)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Nordania Finans A/S și BG Factoring A/S

Pârât: Skatteministeriet.

Întrebarea preliminară

Poate fi interpretată expresia „bunuri de investiții folosite de persoana plătitoare de impozit în scopurile activității sale” prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/EEC a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾, în sensul că aceasta cuprinde bunurile dobândite de către o societate de leasing pentru operațiuni de leasing sau pentru vânzarea lor la sfârșitul contractului de leasing?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Recurs introdus la 21 februarie 2007 de către Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) pronunțată la 13 decembrie 2006 în cauzele conexe T-217/03 și T-245/03, FNCBV și alții/Comisie

(Cauza C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Coop de France Bétail et Viande, fostă Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (reprezentant: M. Ponsard, avocat)

Celelalte părți în proces: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2006 în cauza T-217/03;
- stabilirea faptului că nu este necesar să se aplice o amendă recurente;
- în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate prin această hotărâre;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurilor de aplicare a unor măsuri provizorii și procedurii principale în fața Tribunalului, precum și celei în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive în susținerea recursului său. Prin primele cinci motive, care vizează anularea hotărârii atacate, recurenta susține, în primul rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare deoarece nu a recunoscut încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare, încălcare constând în lipsa menționării, în comunicarea obiecțiilor, a metodei reținute pentru calcularea amenzilor, în al doilea rând, că Tribunalul a schimbat înțelesul neîndoelnic al elementelor de probă referitoare la prelungirea secretă a acordului din 24 octombrie 2001, în al treilea rând, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când, raportându-se la un acord global între măcelari și crescători, a prezumat faptul că recurenta a fost de acord cu continuarea acordului, fără a stabili în mod precis conșimțământul acesteia în acest sens, în al patrulea rând, presupunând existența acestui conșimțământ,

că Tribunalul a săvârșit o eroare deoarece a calificat acordul ca fiind anticoncurențial, fără să examineze contextul juridic și economic general în care acesta se încadrează și efectele sale eventuale și, în al cincilea rând, o încălcare a obligației de motivare, precum și o contradicție în motivele hotărârii atacate, în ceea ce privește luarea în considerare a cifrei de afaceri a membrilor recurente — și nu doar a celei a recurente — pentru verificarea faptului că nu s-a depășit plafonul de 10 % din cifra de afaceri, prevăzut de articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17.

Prin cel de-al șaselea motiv, care vizează, în subsidiar, obținerea unei reduceri a amenzii care i-a fost aplicată, recurenta arată, în sfârșit, că, dacă motivele de mai sus ar fi respinse de către Curte, ar trebui oricum să fie redus cuantumul amenzii aplicate, în măsura în care aceasta ar corespunde unui procent nu de 10 %, ci de 20 % din cifra sa de afaceri, ceea ce ar încălca înseși prevederile articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la data de 22 februarie 2007 — N. V. Lammers & Van Cleeff/Statul belgian

(Cauza C-105/07)

(2007/C 95/47)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: N. V. Lammers & Van Cleeff

Pârât: Statul belgian

Întrebarea preliminară

Articolele 12, 43, 46, 48, 56 și 58 CE se opun legislației naționale belgiene precum cea prevăzută de dispozițiile articolului 18 alineatul (1) punctul 3 și alineatul (2) punctul 3 din Codul impozitului pe venit din 1992, astfel cum erau aplicabile la momentul producerii faptelor în cauză, în temeiul cărora dobânzile nu erau recalificate ca dividende și nu erau, prin urmare, imposabile atunci când erau atribuite unui administrator ce era o societate belgiană, în timp ce, în aceleași împrejurări, aceste dobânzi erau recalificate ca dividende și erau, prin urmare, imposabile atunci când erau atribuite unui administrator ce era o societate străină?

Acțiune introdusă la data de 22 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-106/07)

(2007/C 95/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Bordes și K. Simonsson, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin nestabilirea, pentru numeroase porturi franceze, a planurilor de preluare și tratare a deșeurilor prevăzute la articolul 5 din Directiva 2000/59/CE ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin neinformarea Comisiei cu privire la existența acestora și la punerea lor în aplicare, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) și al articolului 16 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2000/59/CE a expirat la 27 decembrie 2002.

⁽¹⁾ Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, p. 81).

Recurs introdus la data de 13 februarie 2007 de către Friedrich Weber împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua), din data de 11 decembrie 2007 în cauza T-290/05, Friedrich Weber/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Friedrich Weber (reprezentant: W. Declair, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 11 decembrie 2006 în cauza T-290/05 ⁽¹⁾;
- anularea deciziei Comisiei din 27 mai 2005.

Motivele și principalele argumente

Recurentul își întemeiază recursul împotriva ordonanței Tribunalului sus-menționată după cum urmează.

Tribunalul de Primă Instanță a respins în mod neîntemeiat cererea ca inadmisibilă, în măsura în care aceasta urmărea obligarea intimetei, pe cale judecătorească, să permită accesul la documente concrete. Conform jurisprudenței constante a Curții Europene de Justiție, instanța nu dispune de un asemenea drept de dispoziție. În același timp, în hotărârea atacată s-a arătat că cererea modificată a recurentului nu putea fi interpretată în sensul că ar conduce la anularea implicită a deciziei atacate a intimetei. Această soluție nu poate fi urmată: prin cererea sa modificată, recurentul a solicitat în mod expres, iar nu implicit, anularea deciziei atacate a intimetei. În măsura în care solicită anularea deciziei Comisiei, cererea modificată a recurentului este admisibilă. Astfel, constatarea inadmisibilității acțiunii în integritate ar fi nelegală.

În hotărârea atacată, Tribunalul arată că cererea introductivă de instanță conține „acuzatii împotriva stațiilor publice de radiodifuziune germane și a altor organisme de stat”. Această calificare a concluziilor recurentului subvaluează în mod inacceptabil expunerea faptelor făcute de recurent. Caracterizarea depreciativă a susținerilor din cerere ca „acuzatii” dovedește că Tribunalul nu a examinat ponderea excepțională a criticilor și, prin urmare, încălcarea aferentă a dreptului comunitar din prisma relevanței acestora asupra motivării cererii. În consecință, Tribunalul nu ar fi respectat cerința unei ascultări legale. Însăși această modalitate de analiză a concluziilor expuse de recurent justifică suspiciunea lipsei de imparțialitate și îndoiala cu privire la un proces echitabil.

Decizia atacată contravine principiilor Tratatului de instituire a Uniunii Europene și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene. Aceasta nu respectă voința declarată a Comunității privind dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept, precum și a drepturilor omului și libertăților fundamentale. De asemenea, ordonanța Tribunalului nu respectă semnificația principiului publicității în cadrul atașamentului și al voinței declarate a Comunității pe calea democrației. Tribunalul a omis să analizeze întrebarea de a ști dacă decizia pârâtei ar fi compatibilă cu obiectivele Comunității. Astfel, ordonanța atacată încălcă dreptul comunitar în vigoare.

Este lipsit de relevanță că partea din cerere având ca obiect accesul la documentul în litigiu al Comisiei este soluționată în mod complet. Într-adevăr, pârâta a confirmat în fața Tribunalului autenticitatea unei scrisori deschise a Comisiei publicată într-un periodic, însă recurentul a declarat în mod expres că, în esență, litigiul nu este soluționat prin această confirmare din partea intimetei. În mod special, recurentul motivează că perio-

dicul în discuție nu ar reprezenta un organ de publicare a unor anunțuri oficiale ale intimetei.

Pentru toate aceste motive, hotărârea atacată a Tribunalului de Primă Instanță trebuie anulată.

⁽¹⁾ JO C 331, p. 42.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Prud'homie de pêche de Martigues (Franța) la data de 20 februarie 2007 — Jonathan Pilato/Jean-Claude Bourgault

(Cauza C-109/07)

(2007/C 95/50)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Prud'homie de pêche de Martigues

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jonathan Pilato

Pârât: Jean-Claude Bourgault

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11b din Regulamentul (CE) nr. 894/97 al Consiliului din 29 aprilie 1997 ⁽¹⁾ astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1239/98 al Consiliului din 8 iunie 1998 ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că interzice și plasele de suprafață care nu deviază sau aproape nu deviază datorită unei ancore plutitoare de care sunt legate?
- 2) Articolul 11b alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 894/97 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1239/98, este valid având în vedere că:
 - a) pare să urmărească un obiectiv strict de protecție a mediului, în timp ce temeiul juridic pe care se bazează este articolul numerotat anterior 43 și numerotat actualmente 37 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, semnat la Roma la 25 martie 1957;
 - b) nu prevede definiția plasei de suprafață și deci nu determină în mod clar domeniul său de aplicare;
 - c) nu este motivat în mod clar;

- d) nu ține cont de datele științifice și tehnice disponibile, nici de starea mediului în diversele regiuni ale Comunității, nici de avantajele [și] obligațiile care rezultă din interdicția pe care o prevede;
- e) este disproporționat față de obiectivul urmărit;
- f) este discriminatoriu întrucât tratează în același fel situații geografice, economice și sociale diferite;
- g) nu prevede nicio derogare în beneficiul pescarilor care practică pescuitul la scară redusă precum thonaille, care, în afara faptului că este tradițional în zona mediteraneană, este vital pentru populația care îl practică și este în defnitiv foarte selectiv?

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 894/97 al Consiliului din 29 aprilie 1997 de stabilire a anumitor măsuri tehnice pentru conservarea rezervelor de pește (JO L 132, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1239/98 al Consiliului din 8 iunie 1998 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 894/97 privind instituirea anumitor măsuri tehnice pentru conservarea rezervelor de pește (JO L 171, p. 1).

Recurs introdus la 27 februarie 2007 de către Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) și Jeunes agriculteurs (JA) împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera întâi) pronunțată la 13 decembrie 2006 în cauzele conexe T-217/03 și T-245/03, FNCBV și alții/Comisie

(Cauza C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (reprezentanți: V. Ledoux și B. Néouze, avocats)

Celelalte părți în proces: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză

Concluziile recurentelor

- anularea hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2006;
- stabilirea faptului că nu este necesar să se aplice amenzi federațiilor recurente;

- în subsidiar, reducerea cuantumului amenzilor menționate;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurilor de aplicare a unor măsuri provizorii și procedurii principale în fața Tribunalului, precum și celei în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă patru motive în susținerea recursului lor. Prin primul motiv, recurentele arată că Tribunalul a schimbat înțelesul neîndoielnic al elementelor de probă care i-au fost înaintate spre analiză deoarece ar fi omis să ia în considerare două piese fundamentale care demonstau că acordul din 24 octombrie 2001 nu a fost prelungit după data de 30 noiembrie a aceluiași an. Prin cel de-al doilea motiv, recurentele susțin că Tribunalul a încălcat dreptul comunitar și jurisprudența constantă a Curții atunci când a statuat că dreptul la apărare nu a fost încălcat de către Comisie prin neindicarea, în comunicarea obiecțiilor, a faptului că aceasta va calcula cuantumul amenzilor luând în considerare cifrele de afaceri cumulate ale membrilor federațiilor recurente. Prin al treilea motiv, recurentele invocă încălcarea articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17/62 deoarece, pentru a ajunge la concluzia că amenzile aplicate federațiilor recurente nu depășesc plafonul de 10 % din cifra de afaceri prevăzută de acest articol, Tribunalul ar fi luat în considerare cifra de afaceri cumulată a membrilor acestor federații, fără a fi îndeplinite, în acest scop, condițiile precise și obiective stabilite de jurisprudență. În sfârșit, prin al patrulea motiv, recurentele invocă încălcarea principiului „non bis in idem”, precum și a principiului proporționalității, întrucât Tribunalul ar fi aplicat fiecărei federații o amendă distinctă care lua în considerare cifra de afaceri cumulată a membrilor săi comuni. În opinia recurentelor, unei singure federații i s-ar fi putut aplica, în speță, o sancțiune care să ia în considerare capacitatea financiară cumulată a membrilor comuni ai federațiilor recurente.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spania) la data de 28 februarie 2007 — José Manuel Blanco Pérez și María del Pilar Chao Gómez/Principado de Asturia

(Cauza C-111/07)

(2007/C 95/52)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Părțile din acțiunea principală

Reclamantți: José Manuel Blanco Pérez și María del Pilar Chao Gómez

Pârâtă: Principado de Asturia

Întrebarea preliminară

Articolele 2, 3, 4 și 5 din Decretul 72/2001 din 19 iulie care reglementează farmaciile și punctele farmaceutice și secțiunea I din capitolul II al decretului menționat, adoptate în temeiul dispozițiilor articolului 103 din Ley General de Sanidad (Legea generală a sănătății) nr. 14/1986 și al articolului 88 din Ley del medicamento nr. 25/1990 din 20 decembrie (Legea medicamentelor), pot fi considerate ca fiind contrare articolului 43 din Tratatul de instituire a Uniunii Europene?

Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă

(Cauza C-114/07)

(2007/C 95/53)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și M. Šimerdová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că Republica Cehă nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2004/24/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare, în ceea ce privește produsele medicamentoase tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase de uz uman, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma directivei menționate sau, în orice caz, nu a informat Comisia cu privire la acestea.

— obligarea Republicii Ceha la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la data de 30 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO 2004, L 136, p. 85.

Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă

(Cauza C-115/07)

(2007/C 95/54)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și M. Šimerdová, în calitate de agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2007/27/EC ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, sau în orice caz prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 3 din această directivă;

— obligarea Republicii Ceha la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul național a expirat la data de 30 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO 2004 L 136, p. 34.

Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă

(Cauza C-116/07)

(2007/C 95/55)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și M. Šimerdová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 din Directiva 2004/28/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, de modificare a Directivei 2001/82/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele veterinare prin faptul că nu a adoptat toate măsurile legale și administrative necesare transpunerii acestei directive sau că nu a comunicat Comisiei aceste măsuri;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și argumentele principale

Termenul pentru transpunerea directivei în sistemul juridic național a expirat la data de 30 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 136, 30.4.2004, p.58.

Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Cehă

(Cauza C-117/07)

(2007/C 95/56)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și M. Šimerdová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/28/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 8 aprilie 2005 de stabilire a principiilor și a orientărilor detaliate privind aplicarea bunelor practici clinice în ceea ce privește medicamentele experimentale de uz uman, precum și a cerințelor pentru acordarea autorizației de fabricație sau de import de astfel de produse sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte Comisiei, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 31 alineatul (1) din această directivă;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 29 octombrie 2006.

⁽¹⁾ JO L 91, 9.4.2005, p. 13.

Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Finlanda

(Cauza C-118/07)

(2007/C 95/57)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Huttunen, H. Støvlbæk și B. Martenczuk)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Finlanda nu a respectat obligațiile care îi sunt impuse prin articolul 307 din Tratatul CE, prin aceea că nu a adoptat măsurile adecvate, menționate la articolul 307 alineatul (2) CE, pentru eliminarea incompatibilităților privind dispozițiile referitoare la transferurile ce figurează în acordurile bilaterale de investiții încheiate cu Federația Rusă (fostă URSS), Belarus, China, Malaysia, Sri Lanka și Uzbekistan.
- obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune privește acordurile bilaterale de investiții pe care Republica Finlanda le-a încheiat, anterior aderării sale la Uniunea Europeană, cu Federația Rusă, Belarus, China, Malaysia, Sri Lanka și Uzbekistan. Prevederile ce figurează în acordurile menționate au ca obiect transferuri de capitaluri și de plăți aferente investițiilor. Comisia observă că prevederile din aceste acorduri contravin dreptului comunitar prin aceea că împiedică Republica Finlanda să respecte măsurile adoptate de instituțiile comunitare în conformitate cu articolele 57 alineatul (2) CE și 60 alineatul (1) CE. În măsura în care acordurile avute în vedere au fost încheiate anterior aderării Republicii Finlanda la Uniunea Europeană, Republica Finlanda are obligația de a adopta toate măsurile necesare pentru a elimina incompatibilitățile ce figurează în acordurile menționate, în conformitate cu articolul 307 alineatul (2) CE.

Acțiune introdusă la data de 27 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-120/07)

(2007/C 95/58)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și H. van Vliet, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/24/CE ⁽¹⁾ din 31 martie 2004 a Parlamentului European și a Consiliului de modificare, în ceea ce privește produsele medicamentoase tradiționale din plante, a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase de uz uman, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 30 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 136, p. 85.

Acțiune introdusă la data de 28 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-121/07)

(2007/C 95/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Stromsky și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neluarea tuturor măsurilor impuse de executarea hotărârii Curții de Justiție a Comunităților Europene, din 15 iulie 2004, în cauza C-419/03 ⁽¹⁾ privind netranspunerea în dreptul său intern a dispozițiilor Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽²⁾, care sunt în dezacord sau depășesc cadrul dispozițiilor Directivei 90/220/CEE a Consiliului din 23 aprilie 1990 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic ⁽³⁾, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 228 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;
- obligarea Republicii Franceze la plata către Comisia Comunităților Europene, în contul „resurse proprii ale Comunității Europene”, a unor penalități de întârziere în valoare de 366 744 de euro pe zi de întârziere în executarea hotărârii din cauza C-419/03, din ziua în care hotărârea a fost pronunțată în prezenta cauză până în ziua în care hotărârea pronunțată în cauza C-419/03 va fi pe deplin executată;
- obligarea Republicii Franceze la plata către Comisia Comunităților Europene, în contul „resurse proprii ale Comunității Europene”, a unei sume forfetare în valoare de 43 660 de euro pe zi de întârziere în executarea hotărârii din cauza C-419/03, din ziua în care hotărârea a fost pronunțată în cauza C-419/03 până în ziua în care:
 - hotărârea pronunțată în cauza C-419/03 a fost pe deplin executată (în cazul în care executarea deplină are loc înainte ca hotărârea să fie pronunțată în prezenta cauză),
 - hotărârea a fost pronunțată în prezenta cauză (dacă hotărârea pronunțată în cauza C-419/03 nu a fost pe deplin executată în acel moment);
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

După mai bine de patru ani de la expirarea termenului prevăzut pentru transpunerea Directivei 2001/18 și după mai bine de 28 de luni de la hotărârea Curții din 15 iulie 2004, în cauza C-419/03, prin care se constată neîndeplinirea acestei obligații de transpunere, Republica Franceză nu a adoptat încă măsurile necesare pentru executarea respectivei hotărâri. În consecință, Comisia propune obligarea acestui stat la plata unei amenzi și a unei penalități de întârziere care să reflecte gravitatea acestei încălcări și impactul său asupra urmăririi obiectivelor avute în vedere de către legislatorul comunitar.

⁽¹⁾ Hotărâre nepublicată în Recueil.

⁽²⁾ JO L 106, p. 1.

⁽³⁾ JO L 117, p. 15.

Recurs introdus la data de 28 februarie 2007 de către Eurostrategies SPRL împotriva ordonanței Tribunalului de primă instanță (camera a patra) pronunțate la 1 decembrie 2006 în cauza T-203/06, Eurostrategies sprl/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-122/07 P)

(2007/C 95/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Eurostrategies SPRL (reprezențanți: R. A. Lang și S. Crosby, solicitori)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță pronunțate la 1 decembrie 2006 în cauza T-203/06 doar în ceea ce privește motivarea.
- acordarea cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că:

1. Tribunalul de Primă Instanță (TPI) a încălcat dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta prevăzut de articolul 6 alineatul (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și în Tratatul UE, prin refuzul de a asculta versiunea recurente cu privire la primirea sau nu a presupusei „confirmări de primire” de către recurentă, în condițiile în care primirea acesteia ar fi prelungit cu 15 zile termenul limită acordat Comisiei, preîntâmpinând astfel necesitatea sesizării Tribunalului.

Mai mult, TPI a refuzat să asculte versiunea reclamantei și cu privire la o a doua scrisoare, despre care Comisia susține că a fost expediată prin poșta electronică, în timp ce, în realitate, a fost trimisă prin fax.

2. TPI a încălcat Regulamentul (EC) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, considerând Comisia ca fiind îndreptățită să beneficieze de prelungirea de 15 zile prevăzută la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul, în lipsa dovezii de îndeplinire a condițiilor cerute pentru o astfel de prelungire. Una dintre condițiile cerute este aceea a „informării prealabile a solicitantului”. Totuși, singura dovadă adusă de Comisie a fost aceea că o scrisoare în format electronic a fost trimisă, iar nu că a fost și primită. Recurenta susține că o scrisoare în format electronic nu produce efecte juridice decât în momentul în care conținutul său este cunoscut de către destinatar. Astfel, notificarea nu a fost efectuată și, prin urmare, condițiile prevăzute de articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul 1049/2001 nu au fost îndeplinite.
3. TPI a încălcat o normă imperativă de procedură, nerealizând o apreciere echilibrată în adoptarea hotărârii sale. Recurenta citează articolele 47 alineatul (1) și 67 alineatul (3) din Regu-

lamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 2 mai 1991 ca exemplu privind realizarea unei aprecieri echilibrate.

4. TPI a comis o eroare vădită de evaluare prin denaturarea sensului clar a dovezilor care i-au fost prezentate; dovezile nu demonstrează în niciun fel că recurenta a fost notificată de către Comisie cu privire la formularea cererii sale pentru o prelungire de 15 zile.
5. În subsidiar față de cel de-al patrulea motiv, reținând faptul că trimiterea, și nu primirea, unei scrisori în format electronic este de natură a produce efecte juridice, TPI a încălcat dreptul comunitar.

⁽¹⁾ JO L 145, p. 43.

Acțiune introdusă la data de 28 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-123/07)

(2007/C 95/61)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: B. Stromsky și H. van Vliet, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/27/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie a acestor măsuri, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la data de 30 octombrie 2005.

⁽¹⁾ JO L 136, p. 34.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la data de 2 martie 2007 — J.C.M. Beheer BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-124/07)

(2007/C 95/62)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: J.C.M. Beheer BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebarea preliminară

Sunt aplicabile prevederile articolului 13 B fraza introductivă și litera (a) din a șasea directivă ⁽¹⁾ activităților unei persoane (juridice) care exercită activitățile caracteristice și esențiale ale unui curtier sau ale unui agent de asigurări, în cadrul cărora acționează în numele unui alt curtier sau agent de asigurări, în vederea încheierii de contracte de asigurări?

⁽¹⁾ A Șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, 13.6.1977, p. 1).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Rejonowy w Jaworznie (Republica Polonă) la data de 7 martie 2007 — Piotr Kawala/Gmina Miasta Jaworzna

(Cauza C-134/07)

(2007/C 95/63)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Piotr Kawala

Pârât: Gmina Miasta Jaworzna

Întrebarea preliminară

Articolul 90 CE se opune aplicării articolului 1 din Regulamentul ministrului pentru infrastructură din 28 iulie 2003 privind cuantumul taxelor pentru actele de înmatriculare, în măsura în care, în temeiul acestuia, înmatricularea unui vehicul achiziționat în străinătate dintr-un alt stat membru este condiționată de plata unei taxe în valoare de 500 PLN pentru eliberarea actelor de înmatriculare?

Acțiune introdusă la data de 13 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei

(Cauza C-145/07)

(2007/C 95/64)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că Regatul Suediei nu a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2003 ⁽¹⁾ privind raportarea evenimentelor în aviația civilă, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma directivei menționate sau, în orice caz, nu a informat Comisia cu privire la acestea.

— obligarea Regatul Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la data de 4 iulie 2005.

⁽¹⁾ JO L 167, p. 23.

Acțiune introdusă la data de 13 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei

(Cauza C-146/07)

(2007/C 95/65)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Simonsson și W. Wils, agenți)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 ⁽¹⁾ privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora către Comisie, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul directivei, și

— obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la data de 31 decembrie 2005.

⁽¹⁾ JO 2001 L 272, p. 32.

Acțiune introdusă la data de 13 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-147/07)

(2007/C 95/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán, J. Hottiaux și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor necesare în vederea conformării cu prevederile articolului 4 din Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽¹⁾, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor directivei menționate;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Calitatea apei destinate consumului uman în Franța nu este conformă dispozițiilor Directivei 98/83 în măsura în care nivelurile stabilite de către aceasta sunt în mod regulat depășite, în ceea ce privește nitrații și pesticidele, în departamentele Deux-Sèvres, Charente-Maritime și Vendée.

⁽¹⁾ JO L 330, p. 32.

Acțiune introdusă la data de 14 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Ungară

(Cauza C-148/07)

(2007/C 95/67)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Bottka și K. Mojzesowicz, agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice ⁽¹⁾, prin nesuprimarea restricțiilor la prestarea de servicii de televiziune prin cablu impuse de articolul 115 alineatul 4 din Legea I din 1996 privind radioul și televiziunea;

— obligarea Republicii Ungare la plata cheltuielilor de judecată.

Motive și argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în drept intern a expirat la data de 30 aprilie 2004.

Potrivit Comisiei, Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2002/77/CE, prin restrângerea, în cuprinsul Legii privind radioul și televiziunea, a dreptului prestatorilor de servicii prin cablu de a furniza programe, astfel încât acoperirea teritorială să nu depășească o treime din populație.

(¹) JO L 249, p. 21.

Ordonanța președintelui Curții din data de 1 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-71/06) (¹)

(2007/C 95/68)

Limba de procedură: italiana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 74, 25.3.2006.

Ordonanța președintelui Curții din data de 15 februarie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-124/06) (¹)

(2007/C 95/69)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Ordonanța președintelui Curții din data de 26 februarie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský soud v Praze — Republica Cehă) — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA)/Miloslav Lev

(Cauza C-282/06) (¹)

(2007/C 95/70)

Limba de procedură: ceha

Președintele Curții a dispus radierea cauzei de pe rol.

(¹) JO C 212, 2.9.2006.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 martie 2007 — SIGLA/OAPI — Elleni Holding (VIPS)

(Cauza T-215/03) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă verbală comunitară VIPS — Marcă verbală națională anterioară VIPS — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 74 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Principiul disponibilității — Dreptul la apărare“)

(2007/C 95/71)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: SIGLA SA (Madrid, Spania) (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: I. de Medrano Caballero și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte din procedura în fața camerei de recurs a OAPI: Elleni Holding BV (Alpen aan de Rijn, Țările de Jos)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 1 aprilie 2003 (cauza R 1127/2000-3) referitoare la o procedură de opoziție între SIGLA SA și Elleni Holding BV.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 1 aprilie 2003 (cauza R 1127/2000-3).
- 2) Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

⁽¹⁾ JO C 200, 23.8.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 15 martie 2007 — Katalagarianakis/Comisie

(Cauza T-402/03) ⁽¹⁾

(„Funcționari — Numire — Revizuirea încadrării în grad și în treaptă — Aplicare a jurisprudenței Curții — Articolul 5, articolul 31 alineatul (2), articolul 32 al doilea paragraf, articolele 45 și 62 din Statutul funcționarilor“)

(2007/C 95/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Georgios Katalagarianakis (Overijse, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei Comisiei privind revizuirea și stabilirea încadrării reclamantului în momentul numirii sale în gradul A6 prima treaptă, privind revizuirea și stabilirea încadrării sale ulterioare în gradul A5 a treia treaptă la data de 1 aprilie 2000 și privind stabilirea punctului de plecare al efectelor financiare la 5 octombrie 1995.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează decizia Comisiei din 14 aprilie 2003 în ceea ce privește fixarea punctului de plecare al efectelor pecuniare la data de 5 octombrie 1995.
- 2) Comisia va realiza un examen comparativ al meritelor reclamantului și ale funcționarilor promovați în gradul A5, în cadrul fiecărui exercițiu de promovare după data de 1 mai 1993.
- 3) În urma acestui examen, în cazul în care Comisia nu îi poate acorda reclamantului o promovare în grad care să fie justificată, părțile sunt invitate să ajungă la un acord legat de o compensare justă.

- 4) Părțile vor informa Tribunalul într-un interval de trei luni de la pronunțarea prezentei hotărâri despre conținutul acordului la care vor fi ajuns — dacă este cazul — sau, în lipsa acestuia, despre concluziile în cifre privind evaluarea prejudiciului suferit.
- 5) Respinge celelalte capete de cerere.
- 6) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 35, 7.2.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 15 martie 2007 — Dascalu/Comisie

(Cauza T-430/03) (¹)

(„Funcționari — Numire — Revizuirea încadrării în grad și în treaptă — Aplicarea jurisprudenței Curții — Articolul 5, articolul 31 alineatul (2), articolul 32 al doilea paragraf, articolele 45 și 62 din Statutul funcționarilor“)

(2007/C 95/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Iosif Dascalu (Kraainem, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentată inițial de: C. Berardis-Kayser, L. Lozano Palacios și H. Krämer, și apoi de C. Berardis-Kayser și H. Krämer, agenți)

Obiectul cauzei

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziilor Comisiei din 23 decembrie 2002 și 14 aprilie 2003 de modificare a încadrării în grad a reclamantului, în măsura în care acestea stabilesc încadrarea sa în treaptă, la data numirii sale, corespunzător gradului A6 prima treaptă, în măsura în care stabilesc data de 5 octombrie 1995 ca dată de la care respectivele decizii încep să își producă efectele financiare și în măsura în care acestea nu au reconstituit cariera în grad a reclamantului, precum și, în cazul în care se dovedește necesar, cerere de anulare a deciziilor de respingere a reclamațiilor formulate de reclamant. Pe de altă parte, cerere de reparare a prejudiciului care decurge din aceste decizii.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează decizia Comisiei din 14 aprilie 2003, în măsura în care aceasta stabilește momentul inițial al producerii efectelor sale financiare la data de 5 octombrie 1995.

- 2) Comisia va realiza o analiză comparativă a meritelor reclamantului în raport cu cele ale funcționarilor promovați în gradul A5 începând cu data de 16 aprilie 1993 și apoi în gradul A4 începând cu data de 16 ianuarie 1998.

- 3) În urma acestei analize și, în cazul în care Comisia nu îi poate acorda reclamantului o promovare în grad care să fie justificată, părțile sunt invitate să ajungă la un acord privind compensarea adecvată, luând în considerare, după caz, cererea de despăgubiri compensatorii formulată de reclamant.

- 4) Părțile vor informa Tribunalul în termen de trei luni de la pronunțarea prezentei hotărâri asupra conținutului acordului la care au ajuns sau, în lipsa acestuia, asupra concluziilor exprimate în cifre ale acestora privind evaluarea prejudiciului suferit.

- 5) Respinge celelalte capete de cerere.

- 6) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 47, 21.2.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 14 martie 2007 — Aluminium Silicon Mill Products/Consiliu

(Cauza T-107/04) (¹)

(„Acțiune în anulare — Dumping — Importuri de siliciu originar din Rusia — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate“)

(2007/C 95/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aluminium Silicon Mill Products GmbH (Zug, Elveția) (reprezentanți: Arnout Willems și Laurent Ruessmann, avocats)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: Michael Bishop, agent și Georg Berrisch, avocat)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: T. Scharf și K. Talabér Ricz, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 2229/2003 al Consiliului din 22 decembrie 2003 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de siliciu originar din Rusia (JO L 339, p. 3).

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 2229/2003 al Consiliului din 22 decembrie 2003 de instituire a unui drept anti-dumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de siliciu originar din Rusia, în măsura în care impune reclamantei un drept antidumping.
- 2) Obligă Consiliul la suportarea propriilor cheltuieli și a cheltuielilor efectuate de către reclamantă.
- 3) Obligă Comisia la suportarea propriilor cheltuieli.

(¹) JO C 106, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 7 martie 2007 — Sequeira Wandschneider/Comisie

(Cauza T-110/04) (¹)

(„Funcționari — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune în anulare — Motivare — Aprecierea meritelor — Elemente de probă — Acțiune în despăgubiri“)

(2007/C 95/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Paulo Sequeira Wandschneider (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial G. Vandersanden și A. Finchelstein, apoi G. Vandersanden și C. Ronzi, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Berscheid și H. Tserepa-Lacombe, agenți)

Obiectul cauzei

Pe de o parte, cerere privind anularea deciziei din data de 23 aprilie 2003 prin care a fost definitivat raportul privind evoluția carierei referitor la reclamant pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002 și, pe de altă parte, cerere privind acordarea de daune-interese.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Anulează decizia din data de 23 aprilie 2003 prin care a fost definitivat raportul privind evoluția carierei referitor la reclamant pentru perioada 1 iulie 2001-31 decembrie 2002.
- 2) Respinge cererea de acordare de despăgubiri.

- 3) Obligă Comisia să suporte toate cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 martie 2007 — France Télécom/Comisie

(Cauza T-339/04) (¹)

(„Concurență — Decizie prin care s-a dispus o inspecție — Cooperare loială cu instanțele naționale — Cooperare loială cu autoritățile naționale de concurență — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Comunicarea Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență — Motivare — Proporționalitate“)

(2007/C 95/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: France Télécom SA, fostă Wanadoo SA (Paris, Franța) (reprezentanți: H. Calvet și M.-C. Rameau, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: É. Gippini Fournier și O. Beynet, în calitate de agenți)

Obiectul cauzei

Anularea deciziei C (2004) 1929 a Comisiei din data de 18 mai 2004 în cauza COMP/C-1/38.916, care a obligat France Télécom SA, precum și toate întreprinderile pe care aceasta le controlează în mod direct sau indirect, inclusiv Wanadoo SA și toate întreprinderile controlate în mod direct sau indirect de Wanadoo SA, să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1).

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 8 martie 2007 — France Télécom/Comisie

(Cauza T-340/04) ⁽¹⁾

(„Concurență — Decizie de dispunere a unei inspecții — Cooperare loială cu instanțele naționale — Cooperare loială cu autoritățile de concurență ale statelor membre — Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Motivare — Proporționalitate — Motiv nou — Inadmisibilitate“)

(2007/C 95/77)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: France Télécom SA (Paris, Franța) (reprezentanți: C. Clarenc și J. Ruiz Calzado, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: É. Gippini Fournier și O. Beynet, agenți)

Obiectul cauzei

Anularea Deciziei C (2004) 1929 a Comisiei din 18 mai 2004, în cauza COMP/C-1/38.916, prin care se dispune ca France Télécom SA, precum și toate întreprinderile pe care aceasta le controlează direct sau indirect, inclusiv Wanadoo SA și toate întreprinderile pe care Wanadoo SA le controlează direct sau indirect, să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a regulilor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1)

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 6 martie 2007 — Golf USA/OAPI (GOLF USA)

(Cauza T-230/05) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GOLF USA — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Absența caracterului distinctiv“)

(2007/C 95/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Golf USA, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, Statele Unite) (reprezentant: A. de Bosch Kemper-de Hilster, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: S. Laintinen și G. Schneider, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva hotărârii camerei a doua de recurs a OAPI din data de 25 aprilie 2005 (cauza R 823/2004-2), prin care se refuză cererea de înregistrare a mărcii verbale GOLF USA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 205 din 20.8.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 22 martie 2007 — Brinkmann/OAPI — Terra Networks (Terranus)

(Cauza T-322/05) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale «Terranus» — Marcă comunitară și națională figurativă anterioară «terra» — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Asemănarea produselor și semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94“)

(2007/C 95/79)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Carsten Brinkmann (Köln, Germania) (reprezentant: K. van Bebber, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial T. Eichenberg, apoi G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI: Terra Networks, SA (Pozuelo de Alarcón, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei camerei întâi de recurs a OAPI din 10 iunie 2005 (cauza R 1145/2004-1) privind o procedură de opoziție dintre Terra Networks, SA și Carsten Brinkmann.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 281, 12.11.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din data de 22 martie 2007 — Saint-Gobain Pam/OAPI — Propamsa (PAM PLUVIAL)

(Cauza T-364/05) (¹)

(„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale «PAM PLUVIAL» — Mărci naționale figurative anterioare «PAM» — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Dovada utilizării — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 40/94*“)

(2007/C 95/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Saint-Gobain Pam SA (Nancy, Franța) (reprezentanți: J. Blanchard și G. Marchais, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Rassat, agent)

Cealaltă parte în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a OAPI: Propamsa, SA (Barcelona, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei camerei a patra de recurs a OAPI din 15 aprilie 2005 (cauza R 414/2004-4) privind înregistrarea semnului verbal PAM PLUVIAL, referitoare la o procedură de opoziție dintre Propamsa, SA și Saint-Gobain Pam SA.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta Saint-Gobain Pam SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 315, 10.12.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 5 martie 2007 — Beyatli și Candan/Comisie

(Cauza T-455/04) (¹)

(„*Funcționari — Concurs general — Anunț de concurs — Termene — Reclamație — Inadmisibilitate*“)

(2007/C 95/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Derya Beyatli (Nicosia, Cipru) și Armagan Candan (Istanbul, Turcia) (reprezentant: A. Demetriades, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Kraemer, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei din 5 mai 2004 a președintelui comisiei de evaluare a concursului general EPSO/A/1/03 prin care li s-a comunicat reclamanților faptul că au fost respinși în urma probelor scrise.

Dispozitivul ordonanței

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 57, 5.3.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 27 februarie 2007 — SP Entertainment Development/Comisie

(Cauza T-44/05) (¹)

(„*Ajutor de stat — Acte ce pot fi atacate — Inadmisibilitate*“)

(2007/C 95/82)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: SP Entertainment Development GmbH (Norderfriedrichskoog, Germania) (reprezentant: C. Demleitner, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: V. Kreuzchitz, agent)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei care ar fi conținută într-o scrisoare a Comisiei din data de 20 octombrie 2004 referitoare la recuperarea ajutorului de stat acordat de către autoritățile germane societății Space Park Development GmbH & Co. KG.

Dispozitivul ordonanței

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Obligă reclamanta, SP Entertainment Development GmbH, să suporte toate cheltuielile de judecată.*

(¹) JO C 115, 14.5.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 5 februarie 2007 — Sinara Handel/Consiliu și Comisie

(Cauza T-91/05) (¹)

(„Incidente de procedură — Excepție de inadmisibilitate — Acțiune în despăgubiri — Câștig nerealizat — Cerere de rambursare a taxelor antidumping — Necompetență“)

(2007/C 95/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sinara Handel GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: K. Adamantopoulos și E. Petritsi, avocați)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix, agent, asistat de G. Berrisch, avocat) și Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Khan și T. Scharf, agenți)

Obiectul cauzei

Acțiune în despăgubiri întemeiată pe articolul 288 CE, prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 2320/97 al Consiliului din 17 noiembrie 1997 de instituire a unor drepturi antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi fără sudură, din fier sau din oțel nealiat, originare din Ungaria, Polonia, Rusia, Republica Cehă, România și Republica Slovacă, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1189/93 și de încheiere a procedurii privind importurile provenite din Republica Croația (JO L 322, p. 1).

Dispozitivul ordonanței

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Obligă reclamanta, Sinara Handel GmbH, la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 115, 14.5.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Comisie

(Cauza T-205/05) (¹)

(„Acțiune în anulare — Clauză compromisorie — Programul eContent — Rezilierea unui contract — Rambursare — Inadmisibilitate“)

(2007/C 95/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepi-koinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Wilderspin și M. Patkova, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare, în primul rând, a deciziei Comisiei din 16 mai 2003 de reziliere a contractului EDC-53007 EEBO/27873, în al doilea rând, a deciziei Comisiei din 12 noiembrie 2004 de rambursare către reclamanta a costurilor lucrărilor efectuate, într-un quantum care nu depășește suma de 85 971 euro, și, în al treilea rând, a deciziei Comisiei din 7 martie 2005 de emitere a unei note de debit pentru suma de 59 485 euro în sarcina reclamantei.

Dispozitivul ordonanței

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Obligă reclamanta să suporte propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.*

(¹) JO C 193, 6.8.2005.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 16 februarie 2007 — Ungaria/Comisie

(Cauza T-310/06 R)

(„Procedură de urgență — Cerere având ca obiect suspendarea executării — Agricultură — Organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor — Preluarea porumbului de către agențiile de intervenție — Regulamentul (CE) nr. 1572/2006 — Lipsa urgenței“)

(2007/C 95/85)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Republica Ungară (reprezentant: J. Fazekas, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Clotuche-Duvieusart și Z. Pataki, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere având ca obiect suspendarea executării anumitor dispoziții din Regulamentul (CE) nr. 1572/2006 al Comisiei din 18 octombrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 824/2000 prin care se stabilesc procedurile de preluare a cerealelor de către agențiile de intervenție și metodele de analiză pentru determinarea calității cerealelor (JO L 290, p. 29).

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge cererea formulată în procedură de urgență.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 1 martie 2007 — FMC Chemical și alții/EFSA

(Cauzele T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R și T-313/06 R)

(„Procedură de aplicare a măsurilor provizorii — Cerere de suspendare a executării — Directiva 91/414/CEE — Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară — Inadmisibilitate“)

(2007/C 95/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: FMC Chemical SPRL (Buxelles, Belgia), Arysta Lifesciences SAS (Nogueres, Franța) și Otsuka Chemical Co. Ltd

(Osaka, Japonia) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocats)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) (reprezentanți: A. Cu villier și D. Detken, agenți)

Intervenientă în interesul pârâtei: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Doherty, agent)

Obiectul cauzei

Cereri având ca obiect suspendarea executării actelor EFSA din 28 iulie și din 28 august 2006 în ce privește evaluarea substanțelor active carbofuran, carbosulfan și benfuracarb, în sensul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1), precum și pronunțarea altor măsuri provizorii.

Dispozitivul

- 1) Dispune conexarea cauzele T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R și T-313/06 R, în interesul prezentei ordonanțe.
- 2) Respinge cererile de aplicare a măsurilor provizorii.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Icuna.Com/Parlamentul European

(Cauza T-383/06 R)

(„Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Lipsa necesității de a se pronunța“)

(2007/C 95/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgia) (reprezentanți: J. Windey și P. Bandt, avocats)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: O. Caisou-Rousseau și M. Ecker, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de aplicare a unor măsuri provizorii vizând în principal suspendarea executării Deciziei Parlamentului European din 1 decembrie 2006, prin care a fost acceptată oferta societății Mostra și a fost respinsă oferta reclamantei în cadrul cererii de ofertă PE/DGINFO/WEBTV/2006/2003, precum și, dacă este cazul, suspendarea executării contractului încheiat cu societatea Mostra, până la data la care Tribunalul se va pronunța asupra acțiunii principale.

Dispozitivul hotărârii

- 1) Nu mai este necesar ca instanța să se pronunțe asupra cererii de aplicare a unor măsuri provizorii.
- 2) Cererea cu privire la cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 1 martie 2007 — Dow AgroSciences/AESA

(Cauza T-397/06 R)

(„Procedură de urgență — Cerere având ca obiect suspendarea executării — Directiva 91/414/CEE — Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor — Inadmisibilitate“)

(2007/C 95/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor (AESA) (reprezentanți: A. Cuvillier și D. Detken, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere având ca obiect suspendarea executării actului AESA din 28 iulie 2006, actualizat la data de 6 octombrie 2006, în ceea ce privește evaluarea substanței active haloxyfop-R, în sensul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1), precum și pronunțarea altor măsuri provizorii.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea formulată în procedură de urgență.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Sumitomo Chemical Agro Europe/Comisie

(Cauza T-416/06 R)

(„Aplicarea măsurilor provizorii — Cerere de suspendare a executării — Directiva 91/414/CEE — Lipsa urgenței“)

(2007/C 95/89)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint-Didier-au-Mont-d'Or, Franța) (reprezentanți: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Parpala și B. Doherty, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere având ca obiect, pe de o parte, suspendarea anumitor prevederi din Directiva 2006/132/CE a Comisiei din 11 decembrie 2006 pentru modificarea Directivei Consiliului 91/414/CEE în sensul includerii substanței procymidone ca substanță activă (JO L 349, p. 22) și, pe de altă parte, adoptarea anumitor alte măsuri provizorii.

Dispozitivul ordonanței

- 1) Respinge cererea de aplicare a unor măsuri provizorii.
- 2) Dispune soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Fahas/Consiliu

(Cauza T-49/07)

(2007/C 95/90)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sofiane Fahas (Milkendorf, Germania) (reprezentant: F. Zillmer, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- anularea parțială a Deciziei 2002/848/CE din 28 octombrie 2002 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001, și care abrogă Decizia 2002/460/CE de stabilire de către Consiliu a unei liste actualizate de persoane, grupări și entități cărora le sunt aplicabile dispozițiile regulamentului precum și anularea tuturor deciziile adoptate de Consiliul Uniunii Europene între timp până la Decizia 2006/1008/CE din 21 decembrie 2006 inclusiv, care este în prezent în vigoare; în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- declararea faptului că toate deciziile amintite mai sus până la Decizia 2006/1008/CE din 21 decembrie 2006 inclusiv sunt inaplicabile în privința reclamantului;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata de daune-interese pentru prejudiciul suferit de reclamant, al căror cuantum este lăsat la aprecierea Tribunalului, dar care nu poate fi mai mic de 2 000 euro;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul atacă Decizia 2006/1008/CE ⁽¹⁾ și toate deciziile adoptate anterior până la Decizia 2002/848/CE ⁽²⁾, în măsura în care numele său figurează expres în textele atacate.

În motivarea cererii, reclamantul susține, în particular, că i-au fost încălcate dreptul la apărare precum și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă. De asemenea, Decizia 2006/1008/CE nu este motivată și încalcă astfel articol 253 CE.

⁽¹⁾ Decizia 2006/1008/CE a Consiliului din 21 decembrie 2006 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 379, p. 123).

⁽²⁾ Decizia 2002/484/CE a Consiliului din 28 octombrie 2002 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de modificare a deciziei 2002/460/CE (JO L 295, p. 12).

Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — Republica Portugheză/Comisie**(Cauza T-50/07)**

(2007/C 95/91)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Republica Portugheză (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: L. Inez Fernandes și P. Barros da Costa, în calitate de agenți și M. Figueiredo, advogado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- anularea Deciziei Comisiei din 14 decembrie 2006 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare ⁽¹⁾, în măsura în care se aplică Portugaliei o corecție financiară de 5 % asupra ajutoarelor pentru culturile arabile, în ceea ce privește plata suplimentară pentru grâul tare, în cuantum de 3 945 827,00 euro, în cadrul regimului instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 de stabilire a unui regim de sprijin pentru producătorii de anumite culturi arabile ⁽²⁾;
- în subsidiar, anularea în parte a deciziei, în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară cheltuielile efectuate de Republica Portugheză înainte de 16 decembrie 2003, în cuantum de 3 231 650,20 euro;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă următoarele motive:

- încălcarea articolului 7 alineatul (4) litera (a) paragraful al patrulea din Regulamentul nr. 1258/1999 ⁽³⁾; în cadrul acestui motiv, reclamanta invocă încălcarea obligației de motivare și încălcarea unor norme fundamentale de procedură;
- în ceea ce privește realizarea tardivă a controalelor la fața locului în timpul anilor de comercializare 2002 și 2003, imputată de decizia contestată, reclamanta invocă încălcarea principiului subsidiarității, principiului egalității între statele membre, principiului proporționalității și o eroare de apreciere a faptelor;
- în plus, reclamanta susține că nu a existat un prejudiciu financiar pentru FEOGA;
- reclamanta contestă, pe de altă parte, interpretarea Comisiei potrivit căreia ar fi existat un număr insuficient de inspecții pe teren referitoare la grâul dur, în anul 2002.

⁽¹⁾ JO L 355, p. 96.

⁽²⁾ JO L 160, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

Acțiune introdusă la data de 22 februarie 2007 — Agrar-Invest-Tatschl/Comisie

(Cauza T-51/07)

(2007/C 95/92)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (St. Andrä im Lavanttal, Austria) (reprezentant: O. Wenzlaff, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea articolului 1 alineatul (2) și a articolului 1 alineatul (3) din Decizia pârâtei din 4 decembrie 2006, C (2006) 5789 final (REC 05/05);
- obligarea pârâtei să decidă renunțarea la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor la import în valoare de 110 937,60 EUR pentru importul de zahăr originar din Croația de către reclamantă începând cu 26 iunie 2002, care fac obiectul cererii Republicii Austria din 10 iunie 2005;
- în subsidiar la cel de-al doilea capăt de cerere, obligarea pârâtei să decidă remiterea drepturilor la import în valoare de 110 937,60 EUR pentru importul de zahăr originar din Croația de către reclamantă începând cu 26 iunie 2002, care fac obiectul cererii Republicii Austria din 10 iunie 2005.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei C (2006) 5789 final din 4 decembrie 2006 de constatare a faptului că, pe de o parte, pentru o anumită sumă nu este justificată înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor la import și că, pe de altă parte, pentru o altă sumă este justificată înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor la import și că nu este justificată remiterea acestor drepturi într-un caz determinat (cererea Republicii Austria).

În această decizie adresată Republicii Austria, în aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ (denumit în continuare Codul Vamal Comunitar) precum și a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 ⁽²⁾, Comisia a ajuns la concluzia că nu este justificată renunțarea la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor la import în valoare de 110 937,60 EUR pentru operațiunile de import ale reclamantei și că nu este justificată nici remiterea acestor drepturi de import.

În sprijinul cererii sale reclamanta arată că decizia contestată nu este legală, întrucât sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor la import potrivit articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Codul Vamal Comunitar și, respectiv, pentru remiterea drepturilor la import recuperate ulterior potrivit articolului 239 din Codul Vamal Comunitar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 19 februarie 2007 — Trade-Stomil/Comisie

(Cauza T-53/07)

(2007/C 95/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Trade-Stomil Sp z o. o. (Łódź, Polonia) (reprezentanți: F. Carlin, barrister, E. W. Batchelor, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei, în special a articolelor 1-4 din aceasta, în măsura în care privește Trade-Stomil; sau
- anularea articolului 2 din decizie în măsura în care se referă la Trade-Stomil; sau
- modificarea articolului 2 din decizie în măsura în care se referă la Trade-Stomil, astfel încât să anuleze sau să reducă în mod substanțial amenda aplicată societății Trade-Stomil; și, în orice caz,
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor efectuate de Trade-Stomil în legătură cu acest proces.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul urmărește să obțină anularea Deciziei C(2006) 5700 final a Comisiei din 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — cauciuc butadien și cauciuc butadien-stiren, prin care Comisia a stabilit că reclamanta, împreună cu alți întreprinzători, a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin încheierea unei înțelegeri având ca obiect stabilirea prețurilor țintă pentru produse, repartizarea clienților prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații referitoare la prețuri, societăți concurente și clienți.

Reclamantul își sprijină cererea pe paisprezece motive. Conform acestuia:

- i) Comisia a încălcat articolul 81 CE prin faptul că nu ar fi dovedit la standardul cerut că Trade-Stomil a participat la cartel;
- ii) Comisia a încălcat obligația de a motiva atunci când a stabilit că Trade-Stomil a participat la cartel timp de trei luni;
- iii) Comisia nu ar fi competentă să adreseze societății Trade-Stomil o decizie în temeiul articolului 81 alineatul (1) CE și a articolului 53 din Acordul SEE;
- iv) Comisia a încălcat, în plus, articolul 81 CE prin aceea că a considerat că Trade-Stomil acționa în calitate de fals agent al societății Dwory;
- v) Comisia a încălcat obligația de a motiva atunci când a stabilit că Trade-Stomil acționase în calitate de fals agent al societății Dwory;
- vi) Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin aceea că a calculat amenda pe baza cifrei de afaceri cumulate a societăților Dwory și Trade-Stomil;
- vii) Comisia a încălcat obligația de a motiva atunci când a aplicat societății Trade-Stomil o amendă pe baza cifrei de afaceri cumulate a societăților Trade-Stomil și Dwory, în loc să aplice o amendă numai pe baza cifrei de afaceri a societății Trade-Stomil;
- viii) Comisia a încălcat principiul egalității prin aceea că a calculat cuantumul de bază al amenzii ca și cum Trade-Stomil, simplu agent lipsit de orice control asupra cantităților sau al prețurilor, ar fi fost un furnizor/producător;
- ix) Comisia a încălcat obligația de a respecta regulile pe care și le-a impus, prin aceea că nu a ținut cont de caracterul pasiv sau de subordonare al participării societății Trade-Stomil la cartel;
- x) Comisia a încălcat obligația de a respecta regulile pe care și le-a impus, prin aceea că nu a redus amenda pentru nepunere în aplicare;
- xi) decizia Comisiei a încălcat principiul proporționalității atunci când a stabilit amenda;
- xii) Comisia a încălcat drepturile apărării prin aceea că nu a audiat societatea Trade-Stomil cu privire la temeiul propunerii de a asuma o jurisdicție extrateritorială;

xiii) Comisia nu a stabilit caracterul intențional sau neglijent al încălcării, și nici nu a audiat societatea Trade-Stomil pe acest subiect;

xiv) Comisia a greșit în calcularea amenzii.

Recurs introdus la data de 23 februarie 2007 de către Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii pronunțate la data de 14 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-122/05, Economidis/Comisie

(Cauza T-56/07 P)

(2007/C 95/94)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Cealaltă parte în proces: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgia)

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii atacate în privința admiterii primelor două motive, întemeiate pe ilegalitatea procedurii de numire și pe încălcarea articolului 29 alineatul (1), precum și a articolului 31 din statut și în privința anulării numirii unei alte persoane în postul de șef al unității „Biotehnologie și genomică aplicată” și, prin urmare, a respingerii candidaturii reclamantului din primă instanță pentru acest post;
- admiterea concluziilor prezentate de pârâta din primă instanță, prin pronunțarea asupra litigiului, și, prin urmare, respingerea acțiunii în cauza F-122/05;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei în fața Tribunalului Funcției Publice pentru ca acesta să se pronunțe asupra restului motivelor;
- obligarea reclamantului din primă instanță la plata cheltuielilor de judecată, precum și a propriilor cheltuieli în fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea din 14 decembrie 2006, a cărei anulare este solicitată în cadrul prezentului recurs, Tribunalul Funcției Publice (TFP) a anulat decizia Comisiei din 23 decembrie 2004 de numire a unui alt candidat într-un post de șef de unitate și, în consecință, de respingere a candidaturii reclamantului.

În sprijinul cererii de anulare a hotărârii menționate, Comisia invocă trei motive, dintre care primul este întemeiat pe aplicarea greșită a jurisprudenței „Kratz”⁽¹⁾ în speță, în măsura în care noua reglementare aplicabilă, între care dispozițiile pertinente din statut și decizia PEI⁽²⁾ a Comisiei, ar fi diferită de cea care era aplicabilă în cauza „Kratz”, considerent de care Tribunalul ar fi omis în mod eronat să țină cont.

Al doilea motiv invocat de către Comisie este întemeiat pe o pretinsă contradicție a motivelor hotărârii atacate care constă în faptul că Tribunalul a constatat mai întâi pertinenta principiului separației funcțiilor și a gradului, a posibilității de ocupare a postului numai prin transfer, gradul fiind automat cel al candidatului selectat în ziua numirii, pentru ca ulterior să se pronunțe pentru obligația de a publica posturile pe grupe de două grade.

În al treilea rând, Comisia susține că, dacă ar trebui să fie reținută obligația de a publica posturile de șef de unitate în funcție de cuplurile de grade determinate, așa cum este acestea impusă instituțiilor prin hotărârea atacată, reclamantul din primă instanță nu ar avea un interes să acționeze și recursul său ar trebui respins ca inadmisibil. Potrivit Comisiei, hotărârea atacată ar depăși astfel obiectul cererii din primă instanță.

⁽¹⁾ Hotărârea Tribunalului din 17 mai 1995, Kratz/Comisie, T-10/94, Rec. 1995, p. II-1455.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 28 aprilie 2004 C(2004) 1597, privind personalul de încadrare intermediară, publicată în *Informations administratives* nr. 73/2004 din 23 iunie 2004.

Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — E.ON Ruhrgas și E.ON Földgáz Trade/Comisie

(Cauza T-57/07)

(2007/C 95/95)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Germania) și E.ON Földgáz Trade Zrt. (Budapesta, Ungaria) (reprezentanți: G. Wiedemann și T. Lübbig, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea alineatului (4) din finalul primei pagini din decizia Comisiei Europene (document nr. 30783) din 19 decembrie 2006 și adresată E.ON Ruhrgas International AG în cauza M.3696 — E.ON/MOL, precum și anularea deciziei Comisiei Europene (document nr. 924) din 16 ianuarie 2007, adresată de asemenea E.ON Ruhrgas International AG în cauza M.3696 — E.ON/MOL;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia din 21 decembrie 2005, Comisia a constatat, sub rezerva respectării de către reclamantă a anumitor condiții și obligații, că preluarea de către E.ON Ruhrgas International AG a doua companii maghiare de gaz este compatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului privind Spațiul Economic European.

Fiind una dintre obligații, reclamanta E.ON Ruhrgas International AG și-a asumat răspunderea organizării și implementării unui program de distribuire a gazelor pe piața maghiară. Prețul inițial de licitare fusese stabilit la 95 % din media ponderată a costului gazelor, cu condiția ca prejudiciul total suferit de reclamante, ca urmare a prețului final de licitare aflat sub media ponderată a prețului gazelor, să nu depășească 26 milioane euro.

În scrisorile contestate, Comisia a indicat că pierderile suportate de reclamante într-o anumită licitație trebuia să fie compensate cu orice profit avut de reclamante în alte licitații. Reclamantele contestă acest lucru, fiind de părere că nu este nevoie ca pierderile ce rezultă din licitațiile de distribuire a gazelor să fie compensate de potențiale profituri care pot decurge din licitații viitoare.

În susținerea cererii lor, reclamantele invocă, în drept, două motive.

În primul rând, reclamantele susțin că nu există niciun temei legal pentru mărirea obligațiilor fiscale de către Comisie și, în consecință, schimbă ulterior obligațiile legale ce rezultă din decizia Comisiei din 21 decembrie 2005.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Regulamentul de procedură al Comisiei⁽¹⁾ a fost încălcat atât pentru că nu toți membrii Comisiei au hotărât cu privire la conținutul celor două scrisori contestate, cât și pentru că nu au fost corect delegate atribuții Direcției Generale a Comisiei în temeiul articolului 14 din respectivul regulament.

⁽¹⁾ JO 2000, L 308, p. 26, astfel cum a fost modificat.

**Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 —
BYK-Chemie GmbH/OAPI — (Substance for Success)**

(Cauza T-58/07)

(2007/C 95/96)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: BYK-Chemie GmbH (Wesel, Germania) (reprezentanți: J. Kroher și A. Hettenkofer, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei camerei a patra de recurs din data de 9 ianuarie 2007 (cauza R0816/2006-4);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Substance for Success” pentru produse și servicii din clasele 1 și 40-42 (cererea de înregistrare nr. 3 660 552).

Decizia examinătorului: respingerea cererii de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca a cărei înregistrare se cere nu este lipsită de caracterul distinctiv necesar și nici nu trebuie menținută disponibilă pentru necesitățile comerțului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 20 februarie 2007 — Polimeri Europa/Comisie

(Cauza T-59/07)

(2007/C 95/97)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Polimeri Europa S.p.A. (Brindisi, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa și F. M. Moretti, avvocati)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei în tot sau în parte, cu consecințele aferente asupra cuantumului amenzii;
- în subsidiar, anularea sau reducerea amenzii;
- în orice caz, condamnarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia C(2006) final din 29 noiembrie 2006 în cauza COMP/F/38.638 — Cauciuc butadienă și cauciuc stiren-butadienă în emulsie — (denumită în continuare „decizia”), Comisia a stabilit că societatea POLIMERI EUROPA, împreună cu alte întreprinderi, a încălcat articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin: realizarea unui acord asupra obiectivelor de preț pentru produsele BR/ESBR, împărțirea clienților prin acorduri de neagresiune și schimbul de informații comerciale sensibile.

În susținerea acțiunii împotriva actului amintit mai sus, POLIMERI EUROPA invocă, în primul rând, abuzuri grave de procedură și încălcarea dreptului său la apărare. În special, reclamanta observă cu privire la Comisie că: (i) a folosit în mod impropriu așa-zisul *program de clemență*; (ii) a adoptat, în mod nejustificat și inexplicabil, o a doua comunicare a obiecțiilor, denaturând de altfel funcția acesteia; (iii) a atribuit societății POLIMERI EUROPA, pentru prima oară prin decizie, răspunderea exclusivă pentru fapte privind o perioadă în care nu aceasta, ci societatea Syndial S.p.A. administrase activitatea (il business); (iv) a introdus în decizie o cuantificare a pieței nouă și diferită față de cea utilizată anterior.

În continuare, reclamanta observă că decizia este greșită pe fond pentru: (i) viciu de procedură și motivare insuficientă și contradictorie cu privire la definiția pieței relevante, întrucât Comisia a evaluat împreună sectoarele BR/ESBR — fără a lua în considerare, de altfel, cauciucul natural — și a cuantificat piața în mod nejustificat; (ii) atribuirea greșită către societatea POLIMERI EUROPA a răspunderii pentru fapte datând dintr-o perioadă în care nu aceasta, ci altă societate administra produsele în discuție; (iii) viciu de procedură și motivare insuficientă și contradictorie cu privire la aprecierea faptelor; (iv) viciu de procedură și motivare insuficientă și contradictorie cu privire la probele unei presupuse act ilicit pe piața BR.

În sfârșit, reclamanta susține că sancțiunea care i-a fost aplicată este nelegală pentru: (i) încălcarea obligației de a evalua impactul efectiv al încălcării; (ii) motivare insuficientă și încălcarea principiilor egalității de tratament și proporționalității, cu privire la aplicarea majorării pe motiv de descurajare; (iii) calculul greșit al duratei încălcării, în lumina elementelor de probă disponibile; (iv) motivare greșită și încălcarea principiilor securității juridice și proporționalității în ceea ce privește aplicarea instituției recidivei; (v) neaplicarea circumstanței atenuante privind lipsa implementării presupuselor acorduri sau practici concertate.

Acțiune introdusă la data de 23 februarie 2007 — Spania/Comisie**(Cauza T-60/07)**

(2007/C 95/98)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamant:* Regatul Spaniei (reprezentant: M. Muñoz Pérez)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- anularea Deciziei 2006/932/CE a Comisiei din 14 decembrie 2006 care exclude de la finanțarea comunitară anumite cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garanțare a FEOGA, în ceea ce privește partea care constituie obiectul prezentei acțiuni;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regatul Spaniei contestă decizia atacată, în măsura în care aceasta din urmă prevede o corecție financiară, în legătură cu neîndeplinirea condițiilor privind mediul în cadrul retragerilor de fructe și legume destinate hranei animalelor în Comunitatea Valencia, în cursul anilor de comercializare 2001, 2002 și 2003, pentru o sumă de 2 858 447,88 euro și, respectiv, 4 357 238,89 euro și 3 679 878,76 euro.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul invocă:

- Inexistența neregularităților denunțate de Comisie, în sensul că normele relevante ale Comunității Valencia nu au dat naștere unui circuit paralel de biodegradare.
- Încălcarea principiului proporționalității în ceea ce privește corecția financiară decisă, în măsura în care, pe de o parte, Comisia nu a stabilit care este valoarea reală a riscului financiar pe care neregularitățile teoretice estimate l-au presupus pentru FEOGA și, pe de altă parte, controalele efectuate de autoritățile spaniole în materia retragerii produselor pentru hrana animalelor erau mult superioare celor cerute de legislația comunitară.
- În subsidiar, lipsa parțială a temeiului corecției financiare aplicate.

Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — Italia/Comisie**(Cauza T-61/07)**

(2007/C 95/99)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamantă:* Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, Avvocato dello Stato)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- anularea notei nr. 12244 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 14 decembrie 2006 — privind plăți ale Comisiei diferite de cuantumul solicitat. Ref. program DOCUP Lazio (nr. CCI 2000 IT 162 DO 009);
- anularea notei nr. 12528 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 19 decembrie 2006 — privind plăți ale Comisiei diferite de cuantumul solicitat. Ref. program DOCUP Piemonte (nr. CCI 2000 IT 162 DO 007);
- anularea notei nr. 12558 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 20 decembrie 2006 — privind plăți ale Comisiei diferite de cuantumul solicitat. Ref. program POR Puglia (nr. CCI 1999 IT 161 PO 009);
- anularea notei nr. 00321 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 16 ianuarie 2007 — privind plăți ale Comisiei diferite de cuantumul solicitat. Ref. program DOCUP Lazio (nr. CCI 2000 IT 162 DO 009);
- anularea notei nr. 00322 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 16 ianuarie 2007 — privind certificarea și declarația de cheltuieli intermediare și cererea de plată. DOCUP Veneto Ob. 2 2000-2006 (nr. CCI 2000 IT 162 DO 005);
- anularea notei nr. 00324 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 16 ianuarie 2007 — privind plăți ale Comisiei Europene diferite de cuantumul solicitat. Ref. program POR Sardegna 2000-2006 (nr. CCI 1999 IT 161 PO 010);

- anularea notei nr. 00325 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 16 ianuarie 2007 — privind plăți ale Comisiei Europene diferite de cuantumul solicitat. Ref. program POR Campania 2000-2006 (nr. CCI 1999 IT 161 PO 007);
- anularea notei nr. 00425 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 18 ianuarie 2007 — privind plăți ale Comisiei diferite de cuantumul solicitat. Ref. program DOCUP Toscana Ob. 2 (nr. CCI 1999 IT 162 DO 001);
- anularea notei nr. 00427 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, în Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos din 18 ianuarie 2007 — privind plăți ale Comisiei Europene diferite de cuantumul solicitat. Ref. program POR Puglia (nr. CCI 1999 IT 161 PO 009);
- anularea tuturor actelor conexe și anterioare și, în consecință, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-345/04, Republica Italiană/Comisie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 262, 23.10.2004, p. 55.

Recurs introdus la data de 28 februarie 2007 de către Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii pronunțate la data de 13 decembrie 2006 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho/Comisie

(Cauza T-62/07 P)

(2007/C 95/100)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin, agent și C. Falmagne, avocat)

Cealaltă parte în procedură: José António de Brito Sequeira Carvalho

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 13 decembrie 2006 pronunțate în cauza F-17/05;
- respingerea acțiunii introduse de dl Sequeira;

- obligarea fiecărei părți la plata propriilor cheltuieli de judecată corespunzătoare prezentei proceduri și celei desfășurate în fața Tribunalului Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea din 13 decembrie 2006 pronunțată în cauza F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho/Comisie, Tribunalul Funcției Publice (TFP) a admis în parte acțiunea introdusă de reclamant în primă instanță și a anulat decizia Comisiei din 13 iulie 2004 prin care se interzicea reclamantului accesul în clădirile Comisiei precum și deciziile prin care se prelungea din oficiu concediul său medical.

Comisia își fundamentează recursul, pe de o parte, pe faptul că Tribunalul s-a pronunțat *ultra petita*, anulând decizia Comisiei din 13 iulie 2004 prin care se interzicea accesul reclamantului în clădiri și, pe de altă parte, pe faptul că hotărârea pronunțată ar încălca dreptul comunitar. Comisia susține că Tribunalul ar fi denaturat faptele aflate la originea litigiului, că ar fi comis o eroare de drept în interpretarea obligației de motivare a unei decizii și că ar fi încălcat articolul 59 alineatul (1) paragraful (5) din Statutul funcționarilor. În plus, Comisia susține că prin interpretarea dată în hotărârea atacată articolului 59 alineatul (5) din Statutul funcționarilor, Tribunalul ar fi denaturat procedura de arbitraj pe care acesta o prevedea.

Acțiune introdusă la data de 1 martie 2007 — Mülhens/OAPI — Exportaciones Aceiteras Fedeliva (tosca de FEDEOLIVA)

(Cauza T-63/07)

(2007/C 95/101)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Mülhens GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: D. Eickemeier, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedură în fața camerei de recurs: Exportaciones Aceiteras Fedeliva, A. I. E. (Jaen, Spania)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei camerei a doua de recurs a pârâtului din data de 18 decembrie 2006, în cauza R 761/2006-2;
- respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 467 651.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Exportaciones Aceiteras Fedeliva, A. I. E.

Marca comunitară vizată: marca figurativă comunitară „tosca de FEDEOLIVA” pentru produse și servicii din clasele 16, 29, 35 și 39, cererea nr. 3 467 651.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale comunitare și naționale „TOSCA” pentru produse și servicii din clasa 3 (parfumerie, uleiuri esențiale, preparate și cosmetice nemedicamentoase pentru toaletă, preparate pentru păr, paste de dinți și săpunuri de toaletă).

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b), a articolului 8 alineatul (2) litera (c) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului („RMC”) și a cerințelor procedurale esențiale prevăzute în articolele 43 alineatul (1), 73 și 74 alineatele (1) și (2) din RMC.

Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Agenția Wydawnicza Technopol/OAPI — („350”)

(Cauza T-64/07)

(2007/C 95/102)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Agenția Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Polonia) (reprezentant: D. Rzażewska, radca prawny)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 decembrie 2006, în cauza R 1033/2006-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: semnul verbal „350” pentru produse din clasa 16

Decizia examinatorului: refuzul înregistrării

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară ⁽¹⁾ deoarece, în raport cu produsele solicitate, semnul „350” nu este nici descriptiv și nici insuficient de distinctiv

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993, JO 1994, L 11, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Agenția Wydawnicza Technopol/OAPI — („250”)

(Cauza T-65/07)

(2007/C 95/103)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Agenția Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Polonia) (reprezentant: D. Rzażewska, radca prawny)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 21 decembrie 2006, în cauza R 1034/2006-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: semnul verbal „250” pentru produse din clasa 16

Decizia examinatorului: refuzul înregistrării

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară ⁽¹⁾ deoarece, în raport cu produsele solicitate, semnul „250” nu este nici descriptiv și nici insuficient de distinctiv

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993, JO 1994, L 11, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI — („150“)

(Cauza T-66/07)

(2007/C 95/104)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Polonia) (reprezentant: D. Rzażewska, radca prawny)

Pârâtă: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 decembrie 2006, în cauza R 1035/2006-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: semnul verbal „150“ pentru produse din clasa 16

Decizia examinatorului: refuzul înregistrării

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară ⁽¹⁾, deoarece, în raport cu produsele solicitate, semnul „150“ nu este nici descriptiv și nici insuficient de distinctiv

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993, JO 1994, L 11, p. 1.

Acțiune introdusă la data de 2 martie 2007 — Ford Motor/OAPI

(Cauza T-67/07)

(2007/C 95/105)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, SUA) (reprezentant: R. Ingerl, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din data de 20 decembrie 2006 (cauza R 1135/2006-2);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „FUN“ pentru produse și servicii din clasa 12 (cererea de înregistrare nr. 4 509 808).

Decizia examinatorului: respingerea cererii de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului și respingerea cererii de înregistrare.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ dat fiind aplicarea greșită a motivului absolut de refuz de înregistrare privind indicațiile descriptive ale caracteristicilor unor cuvinte din vocabularul general care nu sunt în mod direct descriptive,
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 dat fiind că afirmația privind absența caracterului distinctiv rezultă doar din greșita aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, precum și
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 dat fiind că marca solicitată prezintă un caracter distinctiv suficient.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — Cantieri Navali Termoli/Comisie

(Cauza T-70/07)

(2007/C 95/106)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Cantieri Navali Termoli SpA (Termoli, Italia) (reprezentantă: B. Daniela Mammarella, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 4 iulie 2006 privind ajutorul de stat pe care Italia înțelege să-l acorde societății Cantieri Navali Termoli SpA [n. C 48/2004 (ex N 595/2003)] ⁽¹⁾, prin care a fost calificat drept ajutor de stat incompatibil cu piața comună ajutorul de exploatare prevăzut de articolul 3 din Regulamentul privind construcțiile navale ⁽²⁾, pe care Italia înțelegea să-l acorde reclamantei, în legătură cu nava C.180 (ex 173), în măsura în care prin această decizie se refuză prorogarea cu zece luni a termenului de predare a navei, întrucât cauzele întârzierilor invocate de către reclamantă (impactul evenimentelor din 11 septembrie 2001 de la New York, necesitatea unor modificări tehnice, survenirea unor calamități naturale) nu ar fi îndeplinit condițiile prevăzute de articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul menționat.

În susținerea concluziilor sale, reclamanta invocă următoarele:

a) Vicii de formă datorat lipsei motivării cu privire la:

- pretinsa lipsă de relevanță causală, în speță, a evenimentelor din 11 septembrie. În acest sens, se reține că, spre deosebire de sectorul construcțiilor de nave de croazieră, cel al construcțiilor de nave petrochimice, în care operează reclamanta, nu a fost considerat perturbat de aceste evenimente;
- incidența causală reținută dar nedovedită a calamităților naturale care au lovit teritoriul pe care operează reclamanta;
- necesitatea de a începe modificări tehnice la construcție.

b) Eroarea manifestă de apreciere a faptelor invocate de către statul italian pentru a justifica și a confirma perturbarea neașteptată a programului lucrărilor, prin distincția nejustificată între Chemical Markets și alte sectoare navale, în scopul punerii în aplicare a legislației comunitare în cauză, precum și prin lectura parțială, abstractă și ruptă din context a raportului Institutului Clarkson Research, din noiembrie 2003, căruia i s-a dat o importanță decisivă, fără a se efectua verificări concrete și dovedite pe bază de documente.

c) Deturnarea de putere datorată lipsei de apreciere în concret și în funcție de caracteristicile și împrejurările cazului specific a posibilității ca solicitarea de prorogare cu doar zece luni să aibă repercusiuni asupra schimburilor între statele membre și deci a compatibilității ajutorului de exploatare în cauză cu regulile comunitare de concurență.

⁽¹⁾ JO L 283, 28.12.2006, p. 53.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1540/98 al Consiliului privind stabilirea de noi reguli referitoare la ajutoarele acordate în domeniul construcțiilor navale (JO L 202, 18.7.1998, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 9 martie 2007 — Icuna.Com/Parlamentul European

(Cauza T-71/07)

(2007/C 95/107)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgia) (reprezentanți: J. Windey și P. de Bandt, avocats)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Parlamentului European din data de 31 ianuarie 2007, prin care s-a anulat procedura de cerere de oferte EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, în ceea ce privește lotul 2;
- constatarea răspunderii extracontractuale a Comunității și obligarea Parlamentului European la despăgubirea reclamantei pentru întregul prejudiciu suferit din cauza deciziei atacate și desemnarea unui expert pentru evaluarea acestui prejudiciu;
- în orice caz, obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia din data de 1 decembrie 2006, Parlamentul European a respins oferta reclamantei prezentată în cadrul cererii de oferte EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, lotul 2: conținutul emisiunilor, în vederea creării unui canal de televiziune on-line al Parlamentului European ⁽¹⁾, și a încheiat un contract cu un alt ofertant. Această decizie a făcut obiectul unei acțiuni în anulare introdusă de reclamantă în fața Tribunalului la data de 19 decembrie 2006 ⁽²⁾. În cadrul procedurii de aplicare a măsurilor provizorii, președintele Tribunalului a pronunțat, cu titlu provizoriu, și în măsura în care Parlamentul ar fi încheiat deja contractul conform deciziei din data de 1 decembrie 2006, suspendarea executării contractului. În urma ședinței ținute în cadrul procedurii de aplicare a măsurilor provizorii, Parlamentul a adoptat decizia atacată din data de 31 ianuarie 2007, prin care a anulat procedura de cerere de oferte în cauză în privința lotului 2.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă două motive. Primul motiv este întemeiat pe ilegalitatea deciziei atacate, din cauza incompetenței autorului actului și a încălcării articolului 101 din Regulamentul financiar ⁽³⁾. Reclamanta pretinde că nicio dispoziție de drept comunitar nu autorizează autoritatea contractantă să anuleze atribuirea unui contract după semnarea acestuia cu societatea declarată câștigătoare. Mai mult, reclamanta susține că și dacă se presupune că pârâtul ar fi avut competența de a adopta decizia atacată în baza articolului 101 din Regulamentul financiar, această dispoziție nu i-ar permite să procedeze la o anulare parțială a cererii de oferte.

În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că decizia atacată este afectată de un viciu de motivare, din cauză că nu permite înțelegerea motivelor care au determinat pârătul să adopte o asemenea măsură, nici temeiul acesteia și nici motivul pentru care cererea de oferte nu este anulată decât parțial, adică numai pentru lotul 2.

Pe lângă anularea deciziei din 31 ianuarie 2007, reclamanta solicită despăgubirea pentru întregul prejudiciu suferit ca urmare a acestei decizii.

(¹) Anunț de participare „Canal de televiziune on-line al Parlamentului European” (JO 2006 S 87-91412).

(²) Cauza T-383/06, *Icuna.Com/Parlamentul European*, JO 2007, C 20, p. 31.

(³) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 12 martie 2007 — Republica Federală Germania/Comisie

(Cauza T-74/07)

(2007/C 95/108)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma, C. Blaschke, asistați de C. von Donat, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei C(2006) 7271 a Comisiei din 27 decembrie 2006 privind reducerea participării financiare a FEDR la Programul Operațional pus în aplicare în cadrul Inițiativei Comunitare INTEREG II în regiunile Saarland, Lorena și Westpfalz acordată prin Decizia C(95) 2271 a Comisiei;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia contestată, Comisia a redus participarea Fondului European pentru Dezvoltare Regională (FEDR) la Programul Operațional al landului Renania de Nord-Westfalia pus în aplicare în cadrul Inițiativei Comunitare INTEREG II în regiunile Saarland, Lorena și Westpfalz.

În motivarea acțiunii sale reclamanta invocă încălcarea articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 (¹), respectiv nerespectarea condițiilor pentru aplicarea reducerii. În acest context, aceasta susține, în special, că devierea de la planul

financiar indicativ nu reprezintă o modificare considerabilă a programului. Chiar și în cazul în care o modificare considerabilă a programului ar putea fi constatată, reclamanta afirmă că aceasta a fost făcută cu aprobarea Comisiei.

În plus reclamanta susține că reducerea este insuficient motivată. În această privință se invocă în special faptul că neaplicarea regulii de flexibilitate prevăzută în „Ghidul pentru închiderea financiară a măsurilor operaționale (1994-1999) ale fondurilor structurale” [SEC (1999) 1316] este nemotivată.

În ipoteza în care ar fi îndeplinite condițiile necesare pentru aplicarea reducerii, reclamanta critică faptul că pârâta, în cazul acestui program, nu a recurs la puterea de apreciere ce îi este acordată. Potrivit reclamantei, Comisia ar fi trebuit să aprecieze dacă o reducere a participării FEDR apărea ca fiind adecvată în cazul respectiv.

În final, reclamanta este de părere că principiul parteneriatului a fost încălcat.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ce privește, pe de o parte, coordonarea intervențiilor diferitelor fonduri structurale și, pe de altă parte, coordonarea între aceste intervenții și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale celorlalte instrumente financiare (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

Acțiune introdusă la data de 8 martie 2007 — IXI Mobile/OAPI — Klein (IXI)

(Cauza T-78/07)

(2007/C 95/109)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: IXI Mobile, Inc. (Redwood City, SUA) (reprezentant: Simon Malynicz, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura în fața camerei de recurs: Jochen und Eckhard Klein GbR (Olching, Germania)

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 11 ianuarie 2007 în cauza R 769/2006-2 prin care este respins recursul;

— obligarea OAPI și a celeilalte părți în procedură la suportarea propriilor cheltuieli de judecată precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „IXI“ pentru produse din clasa 9 — cererea nr. 723 140

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Jochen und Eckhard Klein GbR

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca verbală comunitară „ixi“ pentru produse din clasa 9

Decizia diviziei de opoziție: Opoziția a fost admisă pentru toate produsele contestate

Decizia camerei de recurs: Recursul a fost respins

Motivele invocate: Partea care a formulat opoziția nu a adus probe privind similitudinea produselor respective; camera de recurs a avut o viziune nejustificat de largă a întinderii protecției mărcii anterioare și nu a analizat în mod corespunzător factorii relevanți pentru evaluarea similitudinii produselor respective. În plus, camera de recurs a luat în considerare motivele avute în vedere de reclamantă pentru alegerea mărcii sale, ceea ce, în opinia sa este o analiză irelevantă.

Acțiune introdusă la data de 9 martie 2007 — SHS Polar Sistemas Informáticos/OAPI — Polaris Software Lab (POLARIS)

(Cauza T-79/07)

(2007/C 95/110)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: SHS Polar Sistemas Informáticos, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: C. Hernández Hernández, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura față de camera de recurs: Polaris Software Lab Ltd (Chennai, India)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din data de 8 ianuarie 2007 în cauza R 658/2006-2;
- obligarea OAPI să suporte propriile cheltuieli de judecată și la plata celor efectuate de către reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Polaris Software Lab Ltd

Marca comunitară vizată: marca figurativă „POLARIS“ pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 — cererea nr. 3 267 713

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală comunitară „POLAR“ pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42

Decizia diviziei de opoziție: opoziția a fost admisă pentru toate produsele din clasa 9 contestate

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât i) marca anterioară poate fi aplicată programelor de software destinate consumatorului nespecialist, ceea ce poate da naștere unui risc de confuzie, ii) micile diferențe vizuale și fonetice dintre cele două mărci în conflict nu sunt suficiente pentru a evita posibilitatea unui risc de confuzie și iii) ambele mărci sunt legate de aceeași semnificație.

Acțiune introdusă la data de 15 martie 2007 — JanSport Apparel/OAPI (BUILT TO RESIST)

(Cauza T-80/07)

(2007/C 95/111)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: JanSport Apparel Corp. (Wilmington, SUA) (reprezentanți: C. Bercial Arias, C. Casalonga și K. Dimidjian-Lecompte, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei contestate a Camerei a doua de recurs din 12 ianuarie 2007 (R 1090/2006-2), prin care s-a refuzat în parte înregistrarea mărcii comunitare BUILT TO RESIST (cererea de înregistrare nr. 2937522) pentru următoarele produse:

hârtie, carton și produse din aceste materiale, necuprinse în alte clase; produse de imprimărie; articole pentru legătorie; afișe și suporturi pentru afișe din hârtie și carton, albume, ilustrate anunțuri, pungi din hârtie sau plastic pentru ambalare, cornete de hârtie, bavete de hârtie, cărți, calendare, etichete cartonate, cataloage, hărți, modele de broderie, gravuri, plicuri, dosare, formulare, felicitări, cărți, reviste, ziare, broșuri, buletine informative și alte publicații tipărite, fotografii, imagini, portrete, cărți poștale, papetărie, plăcuțe de adrese, ștampile cu adresa, bandă adezivă pentru papetărie sau menaj, ilustrate anunțuri semne de carte, mapă de birou, bandă din material plastic pentru ambalare, hârtie, carton și produse obținute din aceste materiale; adezivi (materiale colante) pentru papetărie sau menaj; materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilei); materiale de instruire sau învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj (necuprinse în alte clase); caracter tipografice; penare pentru clișeele tipografice, stilouri, hârtie de scris, plicuri, postere, banere de hârtie, agende personale, bloc-notesuri și bibliorafuri, suport de mouse în clasa 16;

piele și imitații din piele și produse din aceste materiale, necuprinse în alte clase, piei de animale; piele netăbăcită; geamantane și genți de voieaj; genți de utilitate generală și genți sport, genți ușoare, rucsacuri, rucsacuri de mici dimensiuni „day pack”, borsete, genți cu cadru, ranițe, huse schiuri, ghiozdane, sacoșe, genți de mână și de umăr, genți de bicicletă, poșete, valize, huse îmbrăcăminte, serviete, portofele, umbrele și umbrele de soare, portvizit, portmonee, curelușe; șei, curele și toate produsele în legătură cu cele menționate anterior și care sunt incluse în clasa 18;

îmbrăcăminte, articole de pus pe cap și încălțăminte în clasa 25; și

— obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală națională „BUILT TO RESIST” pentru produse și servicii din clasele 16, 18 și 25 — cerere de înregistrare nr. 293 7522

Decizia examinatorului: refuzul înregistrării

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului.

În primul rând, cu privire la caracterul descriptiv al mărcii verbale solicitate, reclamanta susține că aceasta permite publicului vizat să distingă imediat și fără alte reflecții toate caracteristicile produselor oferite. Simplul fapt că marca verbală contestată este evocatoare pentru produsele solicitate nu este suficient, potrivit reclamantei, pentru a refuza înregistrarea și astfel, protecția conferită în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c). În plus, reclamanta susține că, în conformitate cu jurisprudența constantă, nu poate fi refuzată înregistrarea unui slogan chiar dacă, în completarea funcției sale principale de marcă, acesta servește concomitent unor scopuri de marketing sau publicitate. Totodată, afirmă reclamantul, faptul că marca verbală a fost înregistrată la nivel național, în Statele Unite, pentru aceleași produse, dovedește că aceasta este aptă să fie percepută de public și, în realitate, de consumatorii vorbitori de limba engleză, ca o indicație a originii sale comerciale.

În al doilea rând, referitor la caracterul său distinctiv inerent, reclamanta susține că marca verbală are caracter distinctiv cel puțin la nivelul minim necesar, care să permită înregistrarea mărcii.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din data de 26 februarie 2007 — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme și alții/Comisie

(Cauza T-198/06) ⁽¹⁾

(2007/C 95/112)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 237, 30.9.2006.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (camera a doua) din data de 15 martie 2007 — Sanchez Ferriz/Comisie

(Cauza F-111/05) ⁽¹⁾

(Funcționari — Evaluare — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2001-2002)

(2007/C 95/113)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Carlos Sanchez Ferriz (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Kraemer, agenți)

Obiectul cauzei

Anularea raportului privind evoluția carierei reclamantului pentru perioada 2001-2002

Dispozitivul hotărârii

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 48, 25.2.2006, p. 36 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene sub numărul T-413/05 și transferată la Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene prin ordonanța din 15.12.2005).

Ordonanța președintelui Tribunalului Funcției Publice din data de 13 martie 2007 — Chassagne/Comisie

(Cauza F-1/07 R)

(Măsuri provizorii — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Absență)

(2007/C 95/114)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: Y. Minatchy, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și V. Joris, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de suspendare a executării deciziei Comisiei Comunităților Europene din data de 17 noiembrie 2006 prin care a fost adoptată lista funcționarilor promovați în gradul A*11 în urma exercițiului de promovare 2006, publicată în aceeași zi în Informations administratives nr. 55-2006.

Dispozitivul ordonanței

- 1) Respinge cererea de aplicare a unor măsuri provizorii.
- 2) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

Acțiune introdusă la data de 26 februarie 2007 — O'Connor/Comisie

(Cauza F-12/07)

(2007/C 95/115)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Elizabeth O'Connor (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei de stabilire a perioadei maxime de atribuire a indemnizației de șomaj reclamantei la 11 luni și 25 de zile;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, fost agent al Comisiei, s-a aflat în serviciul acesteia, fără întrerupere, de la data de 16 ianuarie 2001 până la data de 31 decembrie 2005, având șase contracte diferite pe perioadă determinată, care s-au succedat după cum urmează: un prim contract ca agent temporar, un prim contract ca agent auxiliar, un al doilea contract ca agent temporar, un al doilea contract ca agent auxiliar, un al treilea contract ca agent temporar și în final un contract de agent contractual.

Administrația i-a recunoscut dreptul de a beneficia de indemnizația de șomaj pentru o perioadă maximă de 11 luni și 25 de zile, în măsura în care aceasta a considerat că perioadele acoperite de contractele ca agent auxiliar trebuiau asimilate cu perioade petrecute în serviciul unui alt angajator decât instituțiile comunitare.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta arată, pe de o parte, că, menținând-o în serviciul său timp de mai mult de cinci ani cu diferite contracte pe perioadă determinată și cu diferite statute, Comisia a comis un abuz de drept. Pe de altă parte, Comisia a aplicat în mod greșit articolul 28a alineatul (4) și articolul 96 alineatul (4) din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin aceea că perioada în care reclamanta a lucrat ca agent auxiliar nu a fost luată în considerare după cum prevăd dispozițiile acestuia.

Acțiune introdusă în data de 27 februarie 2007 — K/Parlament

(Cauza F-15/07)

(2007/C 95/116)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: K (reprezentant: dl Dieter Struck)

Intimat: Parlamentul European

Concluziile recurentului

- anularea deciziei de respingere a Parlamentului European din data de 29 noiembrie 2006;
- condamnarea intimatului la repararea daunelor materiale și morale;
- condamnarea intimatului pentru încălcarea principiului egalității de tratament și pentru încălcarea intenționată și în cunoștință de cauză a dreptului general la respectarea personalității umane;

- condamnarea intimatului pentru încălcarea principiului încrederii legitime și a obligației de motivare a actelor administrative, precum și încălcarea principiului nediscriminării;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul, fost funcționar al Parlamentului European din 1 ianuarie 1978, solicită respectivei instituții repararea prejudiciilor morale și materiale suferite datorită comportamentului care nu respectă dreptul general la respectarea personalității umane, cu atât mai mult în circumstanțele particulare care au dus la starea sa de invaliditate.

Acțiune introdusă la data de 5 martie 2007 — Kerelov/Comisie

(Cauza F-19/07)

(2007/C 95/117)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bulgaria) (reprezentant: Angel Kerelov, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AD/43/06-CJ din 6 decembrie 2006 de a nu-l înscrie pe reclamant pe lista de rezervă a acestui concurs;
- constatarea nulității sau, după caz, anularea ca nelegală a deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AD/43/06-CJ din 2 februarie 2007 de a-l elimina pe reclamant din respectivul concurs;
- obligarea pârâtei să-i plătească reclamantului o despăgubire globală evaluată în echitate la 120 491,28 euro (2 ani de salariu) și dobânda legală de la data sesizării instanței, pentru prejudiciul material și moral suferit de reclamant ca urmare a acestor decizii ilegale ale comisiei de evaluare a concursului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește prima dintre deciziile atacate, reclamantul invocă 10 motive:

- 1) membrii ordinari ai comisiei de evaluare nu au putut să-i evalueze în mod liber pe candidații deoarece președintele și președintele supleant erau superiorii lor ierarhici;
- 2) membrii comisiei de evaluare nu cunoșteau limba principală de concurs (bulgara), contrar cerințelor care decurg din jurisprudența bine conturată;
- 3) candidații au avut de tradus texte care nu erau comparabile ca lungime și dificultate în diferitele limbi sursă alese;
- 4) notarea probelor scrise a fost arbitrară, comisia de evaluare neavând cunoștințe de limba bulgară;
- 5) durata probei orale a fost diferită de la un candidat la altul;
- 6), 7), și 8) pe de o parte, criteriile aplicate de comisie pentru evaluarea probei orale nu corespundeau finalității acestei probe și, pe de altă parte, notele acordate mai multor candidați au fost arbitrare;
- 9) candidații au fost lipsiți de dreptul la reexaminarea pe fond a lucrărilor lor, deoarece lista de rezervă a fost stabilită în mod definitiv și a fost pusă în circulație înainte de expirarea termenului de 20 de zile prevăzut în anunțul de concurs pentru exercitarea acestui drept;
- 10) comisia a evaluat probele reclamantului, cu precădere proba orală, în mod defectuos, argumentând notele cu motive incoerente, inconsecvente și nepertinente.

În ceea ce privește cea de a doua decizie atacată, reclamantul invocă 3 motive:

- 1) reclamantul contestă existența faptelor pe care s-a întemeiat comisia de evaluare în adoptarea deciziei, respectiv faptul că ar fi încercat să contacteze membrii comisiei;
- 2) reclamantul contestă dreptul comisiei de evaluare de a exclude un candidat din concurs pentru un astfel de motiv, acest drept aparținând în opinia sa numai EPSO;

- 3) chiar admitând că respectiva comisie ar avea acest drept, reclamantul susține că aceasta nu îl poate exercita după stabilirea listei de rezervă.

Acțiune introdusă în data de 16 martie 2007 — Lafili/Comisie

(Cauza F-22/07)

(2007/C 95/118)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Paul Lafili (Genk, Belgia) (reprezentanți: G. Vandersanden și L. Levi, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei de încadrare a reclamantului în gradul AD 13, treapta 5, inclusă într-o notă a DG ADMIN din 11 mai 2006 și în fișa de salariu din iunie 2006 și în fișele de salariu ulterioare;
- reîncadrarea reclamantului, începând cu data de 1 mai 2006, în gradul și treapta AD 13, treapta 2, cu menținerea factorului de multiplicare 1,1172071;
- reconstituirea integrală a carierei reclamantului cu efect retroactiv din data de 1 mai 2006 până la data încadrării sale în gradul și treapta astfel rectificate (incluzând valorificarea experienței sale în încadrarea astfel rectificată, dreptul său la avansare și drepturile sale de pensie) inclusiv plata dobânzilor de întârziere în baza ratei fixate de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada menționată, majorată cu două puncte, aplicabile la totalul sumelor corespunzătoare diferenței între salariul corespunzător încadrării realizate prin decizia de încadrare și încadrarea la care ar fi avut dreptul până la data când va avea efect decizia de încadrare corectă;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, funcționar în cadrul Comisiei, era încadrat în gradul A4, treapta 7, până la data intrării în vigoare a noului Statut al funcționarilor. La data de 1 mai 2004 această încadrare a fost transformată în gradul A*12, treapta 7, cu factorul de multiplicare 0,9442490 (în temeiul articolului 2 alineatul (2) din anexa XIII din Statutul funcționarilor). La data de 1 iulie 2004, reclamantul a fost promovat în gradul A*12, treapta 8, cu același factor de multiplicare. La data de 22 iulie 2005 reclamantul a fost promovat cu efect retroactiv din data de 1 mai 2004 în gradul A*13, treapta 1, cu factorul de multiplicare 1,1172071 (în temeiul articolului 7 alineatul (6) din anexa XIII din Statutul funcționarilor). Începând cu data de 1 mai 2006, acesta a fost încadrat în gradul AD 13, treapta 5, cu factorul de multiplicare 1, în baza unei decizii a DG ADMIN din data de 11 mai 2006.

În acțiunea sa, reclamantul susține că o asemenea încadrare: i) încalcă în principal articolele 44 și 46 din Statutul funcționarilor și articolul 7 din anexa XIII din Statutul funcționarilor; ii) este viciată de lipsa competenței; iii) nu respectă principiul protecției încrederii legitime. În special, potrivit reclamantului, Comisia nu interpretează corect articolul 7 alineatul (7) din anexa XIII din Statutul funcționarilor, prin faptul că aceasta consideră că, dacă un factor de multiplicare este mai mare decât 1, partea care depășește această cifră trebuie să se transforme în vechime în treaptă.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 15 martie 2007 — Simon/Curtea de Justiție și Comisia**(Cauza F-58/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 95/119)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 190, 12.8.2006, p. 35.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din data de 15 martie 2007 — Simon/Curtea de Justiție și Comisia**(Cauza F-100/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 95/120)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei de pe rol.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006, p. 65.